

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
 Пословни број П.1422/2014

У ИМЕ НАРОДА!

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, по судији Владимиру Настићу, појединцу, у правној ствари тужилаца **СТЕЧАЈНЕ МАСЕ КРАПИНСКЕ ТЕКСТИЛНЕ ИНДУСТРИЈЕ д.д.** - у стечају, Крапина, Жутница 4-6, Република Хрватска, чији је законски заступник Здравко Митић, стечајни управник, деоничко друштво са п.о. **ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА ФАРБАРА** - у стечају (МБ 08045771, ПИБ 102072110) из Чонопље, Станка Опсенице 39, чији је законски заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника, стечајни управник и акционарског друштва за производњу текстилних и амбалажних производа **ДУНАВ** - у стечају (МБ 08057095, ПИБ 101922232) из Челарева, Маршала Тита 45, чији је законски заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника, чији су пуномоћници Драган Благојевић и Милош Ристић, адвокати у Београду, Краљевића Марка 9 против тужених друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет **CONET** - у стечају (МБ 08592489, ПИБ 101640274) из Новог Београда, Булевар Михајла Пупина 115 Б 3, које представља законски заступник Бранислав Илић, стечајни управник, чији је пуномоћник Небојша Јанковић, адвокат у Београду, Војводе Степе 596, **САВКА ПОЊЕВИЋА** из Новог Сада, Пастерова 14, и акционарског друштва **NLB BANKA** (МБ 08250499, ПИБ 101700234) из Београда, Булевар Михајла Пупина 165/5, чији су пуномоћници адвокати из адвокатског ортачког друштва Петровић и Глогоњац из Београда, Трг Николе Пашића 12, ради утврђења оспореног потраживања, утврђења ништавости, исплате и накнаде штете, исп. 32.210.220,70 динара (301.000 евра), након одржане јавне, главне и усмене расправе, закључене 08. априла 2019. године у присуству пуномоћника парничних странака и туженог Савка Поњевевића, донео је и 16. априла 2019. године објавио следећу

ПРЕСУДУ

(1) **ОДБАЦУЈЕ СЕ** тужба Дунава а.д. - у стечају из Челарева у делу којим се тражи да суд огласи ништавом изјаву од пребоју према овом привредном друштву - тужноцу од стране првоозначеног туженог **CONET д.о.о.** - у стечају из Београда од 02.11.2006. године којом се пребијају потраживања по основу кредита правног претходника трфетуженог **NLB Continental banke а.д.** из Новог Сада према овом тужноцу са потраживањем овог тужноца према првоозначеном туженом из основа извоза робе овог тужноца у Ирак.

(2) Тужбени захтев **СТЕЧАЈНЕ МАСЕ КРАПИНСКЕ ТЕКСТИЛНЕ ИНДУСТРИЈЕ д.д.** - у стечају, Крапина, акционарског друштва са п.о. **ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА ФАРБАРА** - у стечају из Чонопље и акционарског друштва за производњу текстилних и амбалажних производа **ДУНАВ** - у стечају из Челарева, којим се тражи да суд

огласи ништавим уговор о уступању потраживања закључен 29.12.2006. године правног претходника четворозначеног туженог - NLB Continental банка а.д. из Новог Сада и правоизначеног туженог - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET д.о.о. (сада у стечају) из Београда, као и да огласи ништавим правне последице овог уговора, СЕ ОДБИЈА.

(3) Тужбени захтев СТЕЧАЈНЕ МАСЕ КРАПИНСКЕ ТЕКСТИЛНЕ ИНДУСТРИЈЕ д.д. - у стечају, Крапина којим тражи да суд туженима Савку Поњевићу из Новог Сада и NLB Banci а.д. из Београда наложи да му солидарно исплате износ од 356.021,26 USD са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године до исплате, све у динарској противвредности по НБС на дан исплате, као и износ од 719.654,00 динара који је у поступку П.4391/2015 Привредног суда у Београду утврђен као износ трошкова поступка, као и да му накнаде трошкове поступка, све ово у року од 8 дана под претњом извршења СЕ ОДБИЈА.

(4) Тужбени захтеви акционарског друштва са п.о. ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА ФАРБАРА - у стечају из Чонопље којим тражи да суд утврди његово право на излучење обвезница Ирачке централне банке, ISIN код XS0240295575 у износу од 111.137,76 USD са припадајућом каматом од 5,9% годишње почев од 01.07.2010. године до исплате, да одреди излучење наведених обвезница и наложи првотуженом да у стечајну масу овог тужиоца наведене обвезнице преда, као и да наложи Савку Поњевићу из Новог Сада и NLB Banci а.д. из Београда да му исплате износ од 111.137,76 USD са припадајућом каматом од 5,9% годишње почев од 01.07.2010. године до исплате у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате, те да му накнаде трошкове поступка, све ово у року од 8 дана, под претњом извршења, СЕ ОДБИЈА.

(5) Тужбени захтев друштва за производњу текстилних и амбалажних производа ДУНАВ - у стечају из Челарева којим тражи да суд утврди његово потраживање према првотуженом у износу од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ од 01.01.2006. године па до исплате, као и износ од 898.095,67 USD са каматом од 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године па до исплате, све ово у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и специјални захтев овог тужиоца којим тражи да суд утврди његово потраживање према првотуженом у износу од 190.990.226,95 динара са законском затезном каматом почев од 07.10.2013. године па до исплате, те тужбени захтеви овог тужиоца према друготуженом и трећетуженом којима тражи: а/ да суд огласи ништавим уговор о уступању потраживања закључен 19.10.2006. године и анекс тог уговора од 30.10.2006. године који су закључени између правног претходника трећетуженог - NLB Continental банка а.д. из Новог Сада и правоизначеног туженог - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET д.о.о. (сада у стечају) из Београда чији је предмет пренос потраживања који је трећетужена имала према тужиоцу Дунав а.д. у стечају из Челарева у износу од 36.630.543,78 динара на првотуженог, те да б/ овим туженима наложи да му исплате износ од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ од 01.01.2006. године па до исплате, као и износ од 898.095,67 USD са каматом од 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године, па до исплате, све ово у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да овом тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка, СЕ ОДБИЈАЈУ.

(6) НАЛАЖЕ СЕ тужиоцима да солидарно накнаде трошкове поступка и то правоизначеном туженом у износу од 4.235.200,00 динара, трећеозначеном туженом у износу од 3.616.200,00 динара, све ово у року од 8 дана, под претњом извршења.

Образложење

Тужбом поднетом 15.11.2010. године тужиоци траже да им се утврди спорно потраживање, те да се обавезу тужени да исплате и накнаде штету у смислу одредаба чланова 15, 32 до 34, 36, 37 и члана 363 ЗПД. Вредност спора означили су у износу од 301.000 евра.

Основ тужбе - Тужиоци заједно наводе да је потраживање тужилаца везано за пословање првотуженог CONET д.о.о. у ликвидацији који је правни следбеник Yugokoteks-promet из Новог Сада, а који је извозио текстилну робу тужилаца у Ирак у својству налогопримца и комисионера.

Тужилац Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије (Kratex) - Тужилац Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије је навела да је у моменту подношења тужбе у овом поступку, у предмету који се водио пред Привредним судом у Новом Саду под бројем П.1762/2006 донета првостепена пресуда којом је обавезан CONET д.о.о. да том тужиоцу исплати износ 757.489,82 USD са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 01.01.1990. године па до исплате, као и трошковима поступка у износу од 1.184.400,00 динара. У моменту подношења ове тужбе наведени предмет се налазио у Привредном апелационом суду по жалби туженог CONET д.о.о.

У току поступка, тужилац је предочио суду да је предметна пресуда делимично приишчена пресудом Привредног апелационог суда број Пж.5745/2011. од 07.11.2012. године, те да тај тужилац поседује правноснажну и извршну исправу по којој је тужени CONET д.о.о. обавезан да у стечајну масу тужиоца исплати горе наведене износе. На основу предметних пресуда, тужилац стечајна маса Крапинске текстилне индустрије покренуо је поступак извршења пред Привредним судом у Новом Саду, а који се води под бројем И. 1042/2012 у ком је блокирао рачун туженог д.о.о. CONET. У наведеном поступку, тужилац Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије успео да наплати нешто више од 90.000,00 динара од укупног износа потраживања, а за остатак је рачун CONET д.о.о. блокиран од 12.02.2013. године.

Захтев овог тужиоца према осталим туженим у овом поступку, односно према туженима од другог до четвртог реда, био је да им се наложи да солидарно у стечајну масу овог тужиоца исплате износ од 1.365.000,00 USD са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.1990. године па до исплате и износ припадајуће камате на обвезнице ИЦБ у износу од 150.000,00 USD од 5,8% годишње, а што је на дан године износи од 389.000,00 USD са припадајућом домицилном каматом на доларе почев од 01.09.2010. године па до коначне исплате, а све у динареској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате.

Подноском од 21.04.2011. године тужилац Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије д.д. - у стечају је тражио да се тужени од другог до четвртог реда солидарно обавезу да му исплате износ од 757.489,62 USD са каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 01.01.1990. године па до исплате, а све у динареској противвредности на дан исплате, трошкове поступка у предмету П.1608/2010 у износу од 1.184.400,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.04.2010. године па до исплате, као и да му накнаде трошкове овог парничног поступка, а основ оваквог тужбеног захтева односно се на пробијање правне личности туженог првог реда CONET д.о.о. - у ликвидацији од стране тужене ћапке а.д. из Београда, одговорност директора и ликвидационог управника, којима је умањена могућност наплате потраживања тужиоца и умањења ликвидациона маса CONET д.о.о. из Новог Сада, а на основу пословних одлука руководећих и повезаних лица, а нарочито туженог

четвртог реда на којег је као последица наведених одлука пренесена имовина CONET д.о.о. – у стечају и то уговорима чију ништавост тужени тражи. Коначно одређени тужбени захтев овог тужиоца остаје исти као захтев постављен у поднеску од 21.04.2011. године.

Текстилна индустрија Фарбара д.д. - у стечају из Чонопље - Тужилац д.д. Текстилна индустрија Фарбара - у стечају из Чонопље је својом тужбом од 15.11.2010. године тражио да му се утврди потраживање према туженом првог реда CONET д.о.о. у ликвидацији Нови Сад у износу од 555.678,00 1180 са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.1990. године па до исплате а што представља противвредност извезене робе у Ирак и износа припадајуће камате на обвезнице ИЦБ за први квартал 2010. године од 5,9% на износ од 111.137,67 1180 што износи 6.445,99 1160 са доминантном каматом почев од 31.03.2010. године па до коначне исплате, а ово по основу чињенице да му је тужени CONET д.о.о. у ликвидацији признао ово потраживање, али да му исте никлиш није исплатио, те да се предметне обвезнице више не налазе у поседу туженог првог реда, већ да су по основу одлуке тужене Драгана Убовић пренесене на кастоди-рачуни Нове љубљанске банке д.д. у Љубљани, у Словенији. Исто тако, од осталих тужених тужилац Фарбара Чонопља је тражио примарним захтевом да му солидарно исплате износ од 555.678,00 USD са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.1990. године па до исплате, а што представља вредност извезене робе. Еквивалентним захтевом према туженим од другог до четвртог реда тражио је да му тужени солидарно исплате износ од 111.137,67 1150 са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.2006. године па до коначне исплате, а што у нарави представља накнаду вредности обвезница.

Поднеском од 21.04.2011. године овај тужилац је преименовао тужбени захтев и тражио да се наложи туженом CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда, да у стечајну масу овог тужиоца преда обвезнице ИЦБ у износу од 111.137,67 1180 са припадајућом каматом у висини од 5,9% на те обвезнице почев од 01.07.2010. године као и да му исплати припадајућу камату на наведени износ почев од 01.07.2010. године. Док је преименовани тужбени захтев према туженим другог до четвртог реда постављен тако да се они обавезују да солидарно исплате износ од 111.137,67 USD са припадајућом каматом од 5,8% годишње почев од 15.07.2010. године па до коначне исплате.

Коначно одређеним тужбеним захтевом овај тужилац тражио је да се обавезе тужени првог реда да у стечајну масу тужиоца преда у посед и слободне од располагања обвезнице ИЦБ у износу од 111.137,67 USD са припадајућом каматом од 5,9% на годишњем нивоу почев од 01.07.2010. године и да му накнаде трошкове поступка, као и да се остали тужени солидарно обавезују да му солидарно исплате износ од 111.137,67 USD са припадајућом каматом од 5,9% почев од 15.07.2010. године па до коначне исплате.

Акционарско друштво за производњу текстилних и амбалажних производа Дунав - у стечају из Челарева - тужилац Дунав а.д. у стечају је у тужби тражио да му се утврди потраживање према туженом CONET д.о.о. - у ликвидацији у износу од 475.598.683,57 динара са законском затезном каматом почев од 16.09.2010. године па до коначне исплате. Као и да се утврди ништавим Уговор о уступању потраживању закључен дана 19.10.2006. године и анекс истог од 30.10.2006. године закључени између туженог првог реда CONET д.о.о. и правног претходника туженог четвртог реда NLB Continental банке а.д. а чији предмет је пренос потраживања са NLB Continental банке а.д. које је иста имала према тужиоцу а.д. Дунав, Челарево у износу од 36.630.543,78 динара на CONET д.о.о. и да се утврди ништавом изјава о пребоју учињена тужиоцу а.д. Дунав, Челарево од стране туженог првог реда CONET д.о.о. дана 02.11.2006. године којом се врши пребојање потраживања по основу кредита правног претходника тужене четвртог реда NLB Continental банке а.д. према тужиоцу са

потраживањем тужиоца из основа извоза тужичеве робе у Ирак. Исто тако, овај тужилац је тражио да се обавезу тужени од другог до четвртог реда да у стечајну масу а.д. Дунав, Челарево исплате и то по факултативном овлашћењу износ од 5.349.480,86 USD са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.2006. године па до исплате или износ од 475.598.683,57 динара са законском затезном каматом почев од 16.09.2010. године па до коначне исплате.

Поднеском од 21.04.2011. године од стране овај тужилац остаје код раније постављеног захтева којим тражи да се утврди ништавим наведени уговори и изјава о пребоју потраживања, а који је уперен како против туженог првог реда, тако и против других тужених. Такође, овим поднеском поставља солидарни тужбени захтев са тужиоцем ТехноГрад д.о.о. Нови Сад и примарним захтевом тужиоци траже да се обавезе тужени CONET д.о.о. да у стечајну масу тужиоца а.д. Дунав Челарево у стечају и тужиоцу ТехноГрад д.о.о. Нови Сад солидарно исплати износ од 5.349.480,86 USD са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.2006. године па до потпуне исплате, као и да им надокнади трошкове поступка. Евентуалним захтевом тужиоци траже да се обавезе тужени првог реда CONET д.о.о. да у стечајну масу тужиоца а.д. Дунав-у стечају, Челарево и тужиоцу ТехноГрад д.о.о. Нови Сад солидарно исплати износ од 898.095,67 USD са каматом од 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године па до потпуне исплате, као и да им надокнади трошкове поступка. Исто тако, тужилац а.д. Дунав Челарево у стечају према туженом првог реда CONET д.о.о. поставља и тужбени захтев којим се овај тужени обавезује да у стечајну масу тужиоца а.д. Дунав из Челарева у стечају исплати износ од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2006. године, као и да му надокнаде трошкове поступка. Последњи захтев се темељи на налазу вештака финансијско - економске струке Стевке Суботић, тражени износ представља вредност извезене робе, с обзиром да је вештак утврдио да постоје докази да је роба извезена, а да тужиоцу никада није плаћена.

Коначно, поднеском од 06.02.2013. године овај тужилац остаје код следећих тужбених захтева уперених према свим туженим, а којим од суда да тражи:

- да утврди ништавим уговор о уступању потраживања коначне исплате, као и
- да се утврди ништавим уговор о уступању потраживања закључен дана
- године и анекс истог од 30.10.2006. године закључени између туженог првог реда CONET д.о.о. и правног претходника туженог четвртог реда NLB Continental banke а.д. чији предмет је пренос потраживања са NLB Continental banke а.д. које је она имала према тужиоцу Дунав а.д. Челарево у износу од 36.630.543,78 динара на CONET д.о.о. и
- да се утврди ништавом изјава о пребоју учињена тужиоцу а.д. Дунав, Челарево од стране туженог првог реда CONET д.о.о. дана 02.11.2006. године којом се врши пребијање потраживања по основу кредита правног претходника тужене четвртог реда NLB Continental banke а.д. према тужиоцу са потраживањем тужиоца из основа извоза тужичеве робе у Ирак.

Исто тако, тужени је тражио да се сви тужени обавезу да у стечајну масу тужиоца исплате износ од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2006. године па до потпуне исплате, као и да му надокнаде трошкове поступка.

Такође, овај тужилац је тражио да се сви тужени обавезу да у стечајну масу тужиоца исплате износ од 898.095,67 USD са каматом од 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године па до потпуне исплате, као и да му надокнаде трошкове поступка.

Поднеском од 28.12.2011. године, сви тужиоци, а по основу новоприбављених доказа истичу нови тужбени захтев којим од суда траже

- ✓ да се утврди ништавим уговор о уступању потраживања од 29.12.2006. године закључен између тужених NLB BANKA а.д. Београд као правног следбеника NLB Continental банке а.д. из Новог Сада и CONET д.о.о. Нови Сад, те
- ✓ да се утврде ништавим све правне последице овог уговора, који је за предмет имао пренос кредитног потраживања са туженог NLB BANKA а.д. из Београда на туженог CONET д.о.о. из Новог Сада, а на основу чега је тужени CONET д.о.о. из Новог Сада туженом NLB BANKA а.д. из Београда пренео у својину обавезнице ИЦБ.

У поднеску од 06.02.2013. године предметни тужбени захтев тужилаца остаје исти.

Исто тако, у тужби и у поднесцима којима је вршено уређење тужбеног захтева тужиоци су поставили захтев да им тужени солидарно накнаде трошкове поступка, а све у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Поднеском од 15.10.2012. године тужилац ТехноГрад д.о.о. Нови Сад повукло је тужбу.

Поднеском од 06.02.2013. године тужиоци су прецизирали свој тужбени захтев, а у складу са током доказног поступка. Исто тако су током поступка проширили основе за тужбу, па су своје захтеве за оглашавање ништавим предметних уговора засновали не само на одредбама ЗПД и ЗОО, него и на одредбама Закона о банкарма који регулишу закључивање правних послова између банака и повезаних лица.

У одговору на тужбу тужени су се противили тужби, предложили њен одбачај, у меритуму су се противили тужбеном захтеву, истакли приговор активне легитимације првоозначеног тужиоца, предложили прекид овог поступка по тужби Фарбара а.д. у стечају из Чонопље до правноснажног окончања поступка пред Привредним судом у Новом Саду, П.1009/2011.

У овој правној ствари је под бројем П.4341/2010 донета је првостепена пресуда 22.04.2013. године. По жалбама парничних странака Привредни апелациони суд је одлукама од 20.08.2014. године (страна 1106 списка и следеће) и 04.02.2015. године (страна 1153 списка и следеће) поништану пресуду у делу укинуо и у том делу вратио на нови поступак, а потврдио у односу на тужену Драгану Уболић. Предмету је у делу у којем је враћен на нови поступак дат број П.1422/2014.

У даљем току поступка, решењем Привредног суда у Београду, Ст.98/2013 од 07.10.2013. године, након промене седништа првотуженог (из Новог Сада у Београд) отворен је стечај над овим привредним друштвом.

Решењем са рочишта од 02.04.2015. године прекинут је поступак по тужби тужиоца Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије - у стечају до правноснажног окончања поступка који се водио пред новосадским Привредним судом под бројем П.110/2015. Новосадски Привредни суд се у том поступку (П.110/2015), након отварања стечаја над туженим огласио месно ненадлежним и списе предмета доставио београдском Привредном суду као искључиво месно надлежном суду, с обзиром на чињеницу стечаја над CONET д.о.о. из Београда. Наведени поступак је након достављања списка београдском Привредном суду окончан у првом степену пресудом тог суда П.4391/2015 у првом степену, а у другом степену је, по жалбама тужиоца, туженог (CONET д.о.о. у стечају из Београда) и умешача на страни туженог - NLB BANKA а.д. из Београда донета пресуда Пж.1603/2017 од 20.09.2017. године којом је пресуда потврђена у ставовима првом, другом, четвртном и петом изреке, а одбијена је и жалба умешача на страни туженог против допунског решења од 31.01.2017. године. Против другостепене пресуде NLB BANKA а.д. из Београда у том поступку умешач

на страни туженог, уложила је ревизију, па је Врховни касациони суд наведену ревизију одбио пресудом Прв.38/2018 од 27.09.2018. године.

Поднеском од 26.10.2017. године стављен је захтев за наставак поступка по тужби Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије - у стечају. Трећетужени се противио предлогу за наставак поступка. Решењем од 01.10.2018. године одређен је ов стране овог суда наставак поступка по тужби првоозначеног тужиоца. Привредни апелациони суд је, одлучујући поводом жалбе трећетуженог, решењем Пж.6317/2018 од 06.12.2018. године жалбу одбио и побијано решење потврдио.

Поднеском од 05.03.2019. године првоозначени тужилац поставља у односу на новчано потраживње - облигацију тужбени захтев који није уперен према првотуженом, већ само према другоозначеном туженом - Савку Поњенићу и према трећетуженој - NLB BANCИ а.д. из Београда тражећи да суд овим туженима наложи да му солидарно исплате износ од 356.021,26 USD са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године до исплате, све у динарској противаредности по НБС на дан исплате, као и износ од 719.654,00 динара који је у поступку П.4391/2015 Привредног суда у Београду утврђен као износ трошкова поступка, све ово у року од 8 дана под претњом извршења.

У односу на тужбени захтев који се тиче ништавости првоозначени тужилац наводи током поступка под уписном ознаком П.1422/2014 да је остао код тог захтева онако како је он наведен у поднеску тужилаца од 21.04.2011. године. Међутим, прегледом списка (а исто произлази и из навода пресуде овог суда П.4341/2010 из априла 2013. године) уочава се да овај тужилац (Стечајна маса КТИ у стечају) у наведеном поднеску из априла 2011. године није поставио захтев за утврђење ништавости, већ је захтев за утврђење ништавости („НИШТАВ је уговор о уступању потраживања закључен 29.12.2006. године правног претходника четвртоозначеног туженог - NLB Continental banka а.д. из Новог Сада и првоозначеног туженог - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовње и промет CONET д.о.о. (сада у стечају) из Београда и ништаве су правне последице овог уговора.“) постављен поднеском од 28.12.2011. године.

Поднеском предатим путем препоручене поштом број R 1584127 од 25.02.2014. године, због отварања стечаја над првотуженим тужилац Фарбара из Чонопље уређује тужбени захтев у тачки 7 диспозитива побијане пресуде (П.4341/2010) према првотуженом CONET д.о.о тражећи да суд утврди право овог тужиоца на излучење обвезница ИЦБ ISIN код XS0240295575 у износу од 111.137,76 USD са припадајућом каматом од 5,9% годишње почев од 01.07.2010. године до исплате, одреди излучење наведених обвезница и наложи првотуженом да у стечајну масу овог тужиоца наведене обвезнице преда. Истим поднеском овај тужилац преназначава тужбени захтев у тачки 12 диспозитива пресуде тако што тражи да се утврди потраживање овог тужиоца у износу од 872.786,54 динара са законском затезном каматом почев од 07.10.2013. године па до исплате.

Истим препорученом поштом (R 1584127 од 25.02.2014. године) достављен је Привредном апелационом суду и пренамени тужбени захтев Стечајне масе КТИ у стечају, као и Фарбаре а.д. из Чонопље.

Тужиоци Дунав а.д. у стечају из Челарева и Фарбара а.д. у стечају из Чонопље коначно су поставили свако свој тужбени захтев поднеском предатим на рочишту 23.12.2015. године и код тог захтева остали су до закључења главне расправе у овој правној ствари.

Наведеним поднеском Фарбара д.д. у стечају из Чонопље предлаже да суд суд утврди

право овог тужноца на излучење обвезница ИЦБ ISIN код XS0240295575 у износу од 111.137,76 USD са припадајућом каматом од 5,9% годишње почев од 01.07.2010. године до исплате, одреди излучење наведених обвезница и наложи првотуженом да у стечајну масу овог тужноца наведене обвезнице преда. Надаље овај тужилац предлаже да суд наложи Савку Поњевићу и NLB bank а.д. из Београда да му исплате износ од 111.137,76 USD са припадајућом каматом од 5,9% годишње почев од 01.07.2010. године до исплате у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате.

Надаље, истим поднеском Дунав а.д. у стечају из Челарева тражи да суд утврди његово потраживање према првотуженом у износу од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ од 01.01.2006. године па до исплате, као и износ од 898.095,67 USD са каматом од 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године па до исплате, све ово у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да овом тужиоцу накнади трошкове поступка, све у року од 8 дана, под претњом извршења.

Потом овај тужилац: „опреца ради, а имајући у виду одредбе Закона о стечају, односно чиницу да се сва потраживања морају пријавити у динарима са обрачунатом каматом до дана отварања стечаја“ одређује свој тужбени захтев према првотуженом тако што тражи да суд утврди потраживање тужноца према првотуженом у износу од 190.990.226,95 динара са законском затезном каматом почев од 07.10.2013. године па до исплате као и да му накнади трошкове поступка, све у року од 8 дана, под претњом извршења.

Према друготуженом – Савку Поњевићу и трећетуженом NLB bank а.д. из Београда тужилац Дунав а.д. у стечају из Челарева тражи да им суд наложи да му исплате износ од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ од 01.01.2006. године па до исплате, као и износ од 898.095,67 USD са каматом од 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године па до исплате, све ово у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да овом тужиоцу накнаде трошкове поступка.

Тужилац даље тражи да суд огласи ништавим уговор о уступању потраживања закључен 19.10.2006. године и анекс тог уговора од 30.10.2006. године који су закључени између правног претходника трећетуженог - NLB Continental banka а.д. из Новог Сада и привоначеног туженог - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET д.о.о. (сада у стечају) из Београда чији је предмет пренос потраживања који је трећетужена имала према тужиоцу Дунав а.д. у стечају из Челарева у износу од 36.630.543,78 динара на првотуженог, као и да суд утврди ништавом изјаву о пребоју која је учињена тужиоцу Дунав а.д. у стечају из Челарева од стране првотуженог 02.11.2006. године, којом се пребијају потраживања по основу кредита правног претходника трећетужене - NLB Continental banke а.д. из Новог Сада према овом тужиоцу са потраживањем из основа извоза тужичеве робе у Ирак.

И ова два тужноца (Дунав а.д. у стечају и Фарбара а.д. у стечају) означеним поднеском, као и Стечајна маса КТИ - у стечају (својим коначно постављеним тужбеним захтевом, уз претходно наведене, траже да суд огласи ништавим уговор о уступању потраживања закључен 29.12.2006. године између правног трећетуженог туженог - NLB Continental banka а.д. из Новог Сада и привоначеног туженог - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET д.о.о. (сада у стечају) из Београда и да ништавим огласи правне последице овог уговора.

Суд је извршио доказе саслушањем тужених Савка Поњевића, саслушао је вештака мр Стевку Суботић, дипл. оес. из Београда, прочитао је неспорни део исказа сведока Давора Рошића (страна 321 списка), допис YUBMES банке а.д. из Београда тадашњем директору CONET д.о.о. из Новог Сада, Ђорђу Атанацковићу, пов.број 2/2005-11-4 од

26.01.2006. године, испис са сајта пословне групације NLB BANKA а.д. из Љубљане, са стањем на дан 25.10.2012. године, записника Историјског архива Новог Сада 031-6/40 од 12.08.1999. године (деловодни број код туженог CONET д.о.о. из Новог Сада - 2307 од 25.08.1999. године), пописа од 09.08.1999. године (деловодно заведен код туженог CONET д.о.о. из Новог Сада под бројем 2308 од 25.08.1999. године), те решења истог Архива 031-13/40 од 29.09.1999. године, уговора о купопродаји од 30.12.2002. године - број Ов. 1-52549/2004, те записника Комисије за излагање података о непокретностима и правима на њима број 505/2004 од 29.04.2004. године и допуном истог записника од 17.01.2005. године за ЛН 8403/2, к.о. Нови Сад 2 - део Лиман, анекса 1 уговора о уступању потраживања 08/ТИМ/06, 20.10.2006. године - анекс 1 од 30.10.2006. године записника из извршног поступка који се пред Општинским судом у Бачкој Паланци водио под пословним бројем И.473/2006 - записник од 08.12.2006. године, уговора о уступању потраживања, који је код NLB Continental банке а.д. из Новог Сада заведен под деловодним бројем 02-ДС 71/006/06-29.12'06, а који је датиран на 29.12.2006. године дописа NLB Continental банке а.д. из Новог Сада који је код примача тога дописа ПИ Панонка а.д. из Сомбора заведен под деловодним бројем 107 од 27.03.2007. године, уговора о уступању потраживања деловодни број (код Лучић-Пригревица а.д. Нови Сад) 09-20/65 од 31.03.2010. године и дописа туженог CONET д.о.о. из Новог Сада од 06.04.2010. године, уговора о уступању потраживања деловодни број (код Лучић-Пригревица а.д. Нови Сад) 09-20/64 од 31.03.2010. године, Одлуке о покретању ликвидације над туженим CONET д.о.о. из Новог Сада, те читањем решења АПР-а - Регистра привредних субјеката БД 87022/2010 од 10.08.2010. године пријаве потраживања у поступку ликвидације ликвидационог повериоца Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије од 28.08.2010. године и одлуке туженог CONET д.о.о. из Новог Сада - у ликвидацији, број 16 од 18.10.2010. године, пријаве потраживања у поступку ликвидације ликвидационог повериоца ДДТИ Фарбара из Чонопље од 08.09.2010. године и одлуке туженог CONET д.о.о. из Новог Сада - у ликвидацији број 21 од 18.10.2010. године пријаве потраживања у поступку ликвидације ликвидационог повериоца Дунав а.д. у стечају из Челарева од 16.09.2010. године и одлуке туженог CONET д.о.о. из Новог Сада - у ликвидацији број 19 од 18.10.2010. године решења Министарства економије и регионалног развоја број 300-023-01-00456/2008-08 од 27.11.2008. године уговора о купопродаји удела између Promont Group д.о.о. из Новог Сада, које је представљао законски заступник Милинко Цицмил и туженог CONET д.о.о. из Новог Сада (сада у ликвидацији) од 17.12.2009. године и решења АПР-а - Регистра привредних субјеката број БД 197184/2009 од 09.02.2010. године дописа Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају од 29.06.2006. године, дописа туженог CONET д.о.о. из Новог Сада од 18.07.2009. године и изјаве Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају из Крапине од 24.07.2006. године решења Трговачког суда у Загребу, Ст.76/2001 од 26.09.2008. године, пресуде Привредног суда у Новом Саду П. 1608/2010 од 12.04.2010. године, пресуде Привредног апелационог суда, Пж.5745/2011 од 07.11.2012. године, као и читањем ревизије коју је тужени CONET д.о.о. из Новог Сада поднео против наведене другостепене пресуде, извршио увид у списе Привредног суда у Новом Саду, пословни број И.1042/2012, читањем дописа туженог NLB BANKA д.о.о. из Новог Сада 2/2005-11-4 од 16.05.2006. године (упућен Фарбари д.д. из Чонопље), нумерисаног дописа тужиоца Фарбара д.д. из Чонопље од 26.06.2006. године, читањем дописа ДД текстилна индустрија Фарбара из Чонопље од 19.02.2009. године, дописа туженог CONET д.о.о. из Новог Сада 2/2005-11-4 од 16.05.2006. године, нумерисаног дописа тужиоца Фарбара д.д. из Чонопље од 26.06.2006. године, дописа ДД текстилна индустрија Фарбара из Чонопље од 19.02.2009. године, дописа туженог CONET д.о.о. из Новог Сада, (сада у стечају) тужиоцу Фарбара д.д. (сада у стечају) из Чонопље од 06.05.2010. године пресуде П.402/2011 Привредног суда у Сомбору, те увидом у испис података о предмету П.402/2011 овог суда на Порталу судова Србије, увидом у списе Привредног суда у Новом Саду, пословни број П.1009/2011, потврда РЗ-11798/09 судског регистра Трговачког суда у Загребу која је издата 02.07.2009. године и РЗ-

15472/09 од 03.09.2009. године Трговачког суда у Загребу и решења тога суда Ст.76/2001 од 23.10.2009. године, дописа првоозначеног туженог пов.број 2/2005-11-4 од 16.05.2006. године (упућен акционарском друштву Дунав л.д. из Челарева), одговора НЛБ л.д. – пословни сектор инвестиционог банкарства и старатељских услуга – Пословница старатељских услуга 4237/A.II. од 15.11.2016. године (странице 1621-1623), па је на основу тако изведених доказа и њихове оцјене, применом одредаба чланова 7 и 8 ЗПП-а, као основу међу странкама неспорних чињеница, утврдио следеће ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ:

У Републици Ирак су се у периоду од 1990. године до 2004. године догодиле два локална појна сукоба - војне интервенције који су уобичајено познате као Први и Други „рат у Заливу“ (или Заливски ратови).

Такозвани Први рат у Заливу сукоб је између снага Републике Ирак и коалиционих снага тридесет четири земље, под мандатом Организације уједињених нација и вођством САД-а са циљем да се са територије Кувајта протерају ирачке трупе. Повод за почетак овог рата била је ирачка инвазија Кувајта, 02.08.1990. године, са наводом да Кувајт црпи изворе нафте дуж ирачке границе. Кувајт и САД тражили су, поводом инвазије, седницу Савета безбедности ОУН који је усвојио Резолуцију 660, којом је осуђена инвазија и затражено повлачење ирачких трупа. Резолуцијом 661 Савета безбедности уведене су Ираку економске санкције што је подразумевало забрану трансфера плаћања, односно забрану промета роба и услуга - те трговину са иностранством.

Примирје у овом сукобу проглашено је 27.01.1991. године после чега су се ирачке трупе повукле из Кувајта, коалиционе трупе из Ирака, чиме је окончан тзв. Први рат у Заливу, а економске санкције Ираку наметнуте овим поводом, укинуте су.

Такозвани Други рат у Заливу почео је 20.03.2003. године. Након његовог окончања дошло је до персоналних и државно-правних промена у Републици Ирак, а економске санкције Републици Ирак укинуте су априла 2004. године.

Наведене чињенице су ноторне.

Огласом - позивом Министарства финансија Републике Ирак у листу Финансиал тајмс (Financial Times) од 03.01.2005. године, затражено је, између осталог и од комерцијалних поверилаца ирачких приредних друштава да пријаве своја неизмирена потраживања према ирачким купцима из претходног периода. У ту сврху при седници ревизорске компаније Ернст и Јанг (Ernst & Young) у Аману пословала је Канцеларија за усаглашавање дуга Републике Ирак, како је наведено, и дуга према комерцијалним повериоцима ирачких купаца.

Република Ирак је путем своје Централне банке (негде се означава и као Народна банка Ирака, а у овој пресуди скраћеницама ИЦБ, ЦБИ) свим комерцијалним повериоцима понудила исте услове усаглашавања и плаћања потраживања које је признала и омогућила њихову наплату повериоцима - државама чланицама Париског клуба поверилаца. То је значило да се на оригинална и усаглашена потраживања, приписује камата за цео период од доспећа па до момента усаглашавања, да се од тако добијеног износа отпише 80%, а да се преосталих 20% конвертује у обвезнице Републике Ирак које би доспевале до 2028. године и на које износе би била приписивана камата, сервисирана полугодишње од стране ИЦБ.

Изложници робе пису могли да утичу, нити да преговарају ради добијања евентуално боље услове од описаних, јер је Република Ирак дала изјаву да ником неће понудити боље услове од оних које је дала државама - повериоцима Париског клуба. Понуда је била орочена и дата је од стране нових власти у Републици Ирак по принципу „узми

или остави". То значи да је поједини извозник могао одбити ову понуду за усаглашавање дуговања и отпис 80% тако усаглашеног дуга, али би тада Република Ирак сматрала да њен поверилац своје потраживање није усагласио, те би оно било од стране Републике Ирак отписано.

Како су поједина потраживања неких произвођача са територије тадашње СФРЈ од раније била пријављена, у време када је администратор тих извозних послова према Ираку била Југобанка а.д. Београд, то отварањем стечаја над овом банком и преузимањем обављања послова администратора тзв. ирачког дуга од стране YUBMES банке а.д. из Београда нису поново проверавана сва потраживања, већ је YUBMES банка а.д. из Београда пријавила потраживања југословенских комерцијалних поверилаца према постојећој документацији и одлучила се да од понуђених опција (синдицирани зајам (у доларима, јенима или сврима) или обвезнице), прихвати обвезнице као лакше утржив финансијски инструмент, с обзиром на то да је рок за изјашњење YUBMES банке а.д. из Београда агентима (банкама) Републике Ирак био релативно кратак и истицао је 21.12.2005. године. С тим у вези YUBMES банка а.д. из Београда није обезбедила сагласност свих својих комитената, већ њихове релативне већине, предочавајући да се не могу очекивати бољи услови од понуђених, а да је, за случај одбијања, усаглашавање потраживања, последица њихов отпис од стране Републике Ирак и активно настојање Републике Ирак да се (и реактивирањем институти застарелости потраживања), онемогући њихова наплата у већем проценту и на други (условно повољнији) начин од понуђеног.

Утврђено из дописа YUBMES банке а.д. из Београда тадашњем директору CONET д.о.о. из Новог Сада, Ђорђу Атанасковићу пов.број 2/2005-11-4 од 26.01.2006. Године, те из неспорног дела исказа сведока Давора Рошића (страна 321 списка предмета).

Крапинска текстилна индустрија д.д. из Крапине, ДДТИ Фарбара из Чонопље и Дунав а.д. из Челарева су произвођачи артикала који су били предмет извоза у Ирак крајем осамдесетих година прошлог века. Послове извоза и испуњања према ирачком купцу за ове тужбоце обављало је ДП Yugokoteks-promet из Новог Сада. Наведено предузеће престало је да постоји спајањем са туженим CONET д.о.о. (сада у стечају) из Новог Сада. Однос наведених тужилаца и правног претходника првоозначеног туженог поводом извоза робе у Ирак био је регулисан самоуправним споразумима. Текстови наведених самоуправних споразума и уговора о извозу између побројаних тужилаца и предузећа Yugokoteks-promet из Новог Сада, нису презентовани суду. Суштина међусобних односа састојала се у томе да су наведени тужбоци, као произвођачи, наменски производили поједине артикле и потом их предавали правном претходнику првоозначеног туженог, као извознику. Правни претходник првоозначеног туженог је робу извозио и Ирак и продавао је тамошњим купцима.

Није било спору у току поступка.

1.

Релевантно пословање туженог CONET д.о.о. (сада у стечају) из Новог Сада -Тужени CONET д.о.о. из Новог Сада (сада у стечају) правни је следбеник ДП Yugokoteks-promet из Новог Сада.

Није било спорно у току поступка, а овај тужени наведену околност потврђује у свом одшвору на тужбу. Наведено произлази и из решења Министарства за економску и власничку трансформацију - Дирекције за процену вредности капитала, број 5/99-1-4 од 18.02.1999. Године, те дописа туженог CONET д.о.о. од 27.11.2007. године којим се ставља захтев за оправдање забележбе уписа друштвеног капитала.

На дан 25.10.2012. године тужени CONET д.о.о. - у ликвидацији из Новог Сада послује

као привредно друштво у пословном систему NLB BANKA д.д. из Љубљане, а у истом систему, као део групације послује и тужена NLB BANKA а.д. из Београда. Поменути NLB BANKA а.д. из Београда власник 94,85% удела у предметном зависном привредном друштву CONET д.о.о. – у ликвидацији из Новог Сада.

Утврђено читањем исписа са сајта пословне групације NLB BANKA д.д. из Љубљане, са стањем на дан 25.10.2012. године.

Историјски архив у Новом Саду је под бројем 031-6/40 од 12.08.1999. године сачинио записник о стручном надзору у поступку излучивања безвредног регистраторског материјала у CONET д.о.о. из Новог Сада, Булевар ослобођења 78, којим се констатује да је CONET д.о.о. из Новог Сада доставио архиву попис безвредног регистраторског материјала од 09.08.1999. године који садржи 161 редни број из архивске књиге, у дужини од 78,06 метара. Наведено обухвата регистраторски материјал настао у периоду од 1974. године до 1994. године код бившег ДП Yugokoteks-promet из Новог Сада. Наведени записник са пописом безвредног регистраторског материјала деловодно је заведен код туженог CONET д.о.о. из Новог Сада под бројевима 2307 (записник Архива) и 2308 (попис излученог безвредног регистраторског материјала), оба од 25.08.1999. године.

Решењем истог Архива број 031-13/40 од 29.09.1999. године одобрава се привредном друштву CONET д.о.о. из Новог Сада излучивање безвредног регистраторског материјала који садржи 161 редни број из архивске књиге, у дужини од 78,06 метара, а што се односи на материјал настао у периоду од 1974. године до 1994. године код бившег ДП Yugokoteks-promet из Новог Сада, а све по записнику (деловодни број код првоозначеног туженог 2307) од 25.08.1999. године и попису (деловодни број код првоозначеног туженог 2308), такође од 25.08.1999. године.

Предмет излучења по наведеним актима биле су књиге улазних и излазних фактура (домаћих и страних), картице главне књиге, изводи са рачуна банака, захтеви за продужење рока уноса девиза, подаци о краткорочним и дугорочним кредитима, копије благајничких дневника, налози за књижење, обрачуни камата, обрачуни извоза... Није одређено да ће се ма која од ставки са пописа трајно чувати.

Утврђено из записника Историјског архива Новог Сада 031-6/40 од 12.08.1999. године (деловодни број код туженог CONET д.о.о. из Новог Сада - 2307 од 25.08.1999. године), пописа од 09.08.1999. године (деловодно заведен код туженог CONET д.о.о. из Новог Сада под бројем 2308 од 25.08.1999. године), те решења истог Архива 031-13/40 од 29.09.1999. године.

Тужени CONET д.о.о. (сада у стечају), продавац и тужена NLB BANKA а.д. из Београда, купац, закључили су 30.12.2002. године, а 07.12.2004. године, пред Општинским судом у Новом Саду и оверили (под бројем Ов. 1-52549/2004) потписе овлашћених лица на уговору о продаји чији су предмет некретнине продавца уписане у земљишно-књижни подуложак 4717/2, к.о. Нови Сад 2, што у природи представља пословни простор у Новом Саду, на 1. спрату зграде у Улици Народног фронта 10, зграда саграђена на парцели 3553/8, пословни простор површине 367,31 м² као и некретнина уписана у земљишно-књижни подуложак 4717/3, к.о. Нови Сад 2, што у природи представља пословни простор у Новом Саду, на 2. спрату зграде у Улици Народног фронта 10, зграда саграђена на парцели 3553/8, пословни простор површине 367,31 м², све за међусобно уговорену купопродајну цену од 60.000.000,00 динара.

Одређено је да ће се исплата продајне цене извршити на рачун продавца који се води код НБЈ - ЗОП, број 45700-601-4-120394. Чланом 5 уговора дата је купцу дозвола за укњижавање.

Наведени купопродајни уговор спроведен је у ЛП 8403/2, к.о. Нови Сад 2 - део Лиман записником Комисије за излагање података о непокретностима и правима на њима број 505/2004 од 29.04.2004. године и допуном истог записника од 17.01.2005. године.

Утврђено из уговора о купопродаји од 30.12.2002. године - број Ов.1- 52549/2004, те записника Комисије за излагање података о непокретностима и правима на њима број 505/2004 од 29.04.2004. године и допуном истог записника од 17.01.2005. године за ЛП 8403/2, к.о. Нови Сад 2 - део Лиман.

Дописом пов.број 2/2005-11-4 од 16.05.2006. године, насловљеним: наплата комерцијалних потраживања од Републике Ирак, првоозначени тужени известио је Дунав а.д. из Челарева о аранжману који је YUBMES банка а.д. из Београда направила са ИЦБ поводом потраживања југословенских извозника из периода друге половине осамдесетих година (1988. године) закључно са 1991. годином. Наводи првоозначени тужени да у складу са постигнутим аранжманом и обављеним усаглашавањем које је обавила YUBMES банке а.д. из Београда и евиденцијом те Банке, првоозначени тужени има обвезнице чија номинална вредност износи 20% усаглашених потраживања, па тражи од тужиоца између затражила да овај тужилац достави доказе о својству овлашћеног лица адресата (Дунав а.д. из Челарева), доказе о регистрацији и правном следбеништву друштва, као и табеларни преглед ненаплаћених извозних послова у Ирак са бројем фактуре, износом фактуре у USD, број закључка, број ЈЦИ (ИЦД), како би првоозначени тужени наведено могао усагласити са евиденцијом YUBMES банке а.д. из Београда.

Утврђено из дописа првоозначеног туженог пов.број 2/2005-11-4. од 16.05.2006. године.

NLB Continental banka а.д. из Новог Сада - уступилац (заступник по Зорану Ђуровићу, председнику Извршног одбора) и тужени CONET д.о.о. из Новог Сада - пријемник (заступан по Драгани Убовић, тадашњем директору) закључили су под ознаком 08/ТИМ/06, 20.10.2006. године уговор о уступању потраживања. Анексом 1 овог уговора, који је код туженог CONET д.о.о. из Новог Сада заведен под деловодним бројем 230 од 30.10.2006. године измењен је члан 1 основног уговора и то тако да он сада гласи: „Уступилац на пријемника преноси делимично своје потраживање које уступилац има према свом дужнику Дунав а.д. за производњу текстилних и амбалажних производа из Челарева, из основа уговора о регулисању доспелих обавеза од 31.08.1998. године у висини од 36.630.543,78 динара, што представља део обрачунате камате по Закону о висини стопе затезне камате. Потраживање се уступа уз накнаду. Чланом 2 анекса промењен је члан 2 основног уговора и одређено да ће накнаду из става (2) члана 1 овог уговора, пријемник ће измирити уплатом износа од 36.630.543,78 динара на рачун уступноца 908-31001-95 у року од осам дана од дана закључења анекса. Анекс су потписали Александар Дејановић, члан ИО уступноца и Зоран Ђуровић, председник ИО уступноца, док га је за пријемника потписала Драгана Убовић, тадашњи директор пријемника.

Утврђено из анекса 1 уговора о уступању потраживања 08/ТИМ/06 од 20.10.2006. године - анекс 1 од 30.10.2006. године.

У извршном поступку, који се пред Општинским судом у Бачкој Паланци водио под пословним бројем И.473/2006 по предлогу извршног повериоца NLB Continental банке а.д. из Новог Сада, против извршног дужника Дунав а.д. из Челарева, записником од 08.12.2006. године констатована је висина потраживања извршног повериоца од 43.564.994,87 динара и трошкови извршног поступка у износу од 659.634,15 динара, који се односе на трошкове парнице и припадајућих потраживања (законске затезне камате), што укупно чини 44.224.628,65 динара.

Надаље се записником констатује да се као купац на првој јавној продаји усменим и јавним надметањем за предметну некретност уписану у ЛН 2171, к.о. Челарево, зграда угоститељства број 1, у мешовитој својини, саграђена на парцели 27, површине 13 ари и 94 м², јавља CONET д.о.о. из Новог Сада, а за купца Драгана Убовић, која доставља своју личну карту, решење из АПР-а и доказ о уплати јемства, те да изјављује да некретност купује по прометној вредности која је утврђена у закључку. По истеку паузе од десет минута купац је поновио понуду. Решењем на записник утврђено је да је купац описане некретности CONET д.о.о. из Новог Сада и истим решењем му је некретност досуђена. Наложено је купцу да у року од 8 дана уплати разлику између положеног јемства и укупне купопродајне цене, под претњом оглашавања продаје неважећом. Решењем је надаље утврђена укупна висина потраживања извршног повериоца од 44.224.628,65 динара. Решење је проглашено, отправак уручен законским заступницима извршног повериоца, извршног дужника и купца, па су се они одмах одрекли права жалбе, те је констатована правноснажност решења са 08.12.2006. године.

Утврђено читањем записника из извршног поступка који се пред Општинским судом у Бачкој Паланци водио под пословним бројем И.473/2006 - записник од 08.12.2006. године.

Дана 29.12.2006. године NLB Continental banka а.д. из Новог Сада - уступилац (заступан по Зорану Ђуровићу, председнику ИО) и CONET д.о.о. из Новог Сада - пријемник (заступан по Драгани Убовић, директору), закључили су уговор о уступању потраживања, који је код означене банке заведен под деловодним бројем 02-ДС 71/006/06-29.12'06, па се тачком 1) става (1) члана 1 уговора констатује се да уступилац има потраживање од дужника ПИ Панонка а.д. из Сомбора из основа уговора број 6/049 о измиривању обавеза по основу коришћеног од повериоца Париског клуба повериоца од 26.12.2002. године и анекса 1 овог уговора од 27.02.2003. године, које потраживање на дан 29.12.2006. године износи 4.793.681,02 EUR, а наведени износ представља главницу и евидентну (обрачунату) камату до 29.12.2006. године. Надаље се констатује да је пријемник понудио уступноцу откуп дела потраживања које уступилац има према свом дужнику (ПИ Панонка а.д. из Сомбора) које потраживање је описано у тачки 1) става (1) члана 1 уговора, уз накнаду, а које на дан 29.12.2006. године износи 2.581.232,66 EUR, а што представља 3.400.000,00 USD обрачунато по средњем курсу НБС, курсна листа 250 од 29.12.2006. године. Потраживање уступноца постоји и његов пренос није забрањен законом, нити је везан за личност повериоца и по својој природи не противи се преношењу на другог.

Чланом 2 овог уговора уступилац преноси на пријемника део свог потраживања, како је описано чланом 1 уз накнаду у износу од 3.400.000,00 USD, а што представља 2.581.232,66 EUR обрачунато по средњем курсу НБС, курсна листа 250 од 29.12.2006. године, односно 53,77% свог потраживања од дужника ПИ Панонка а.д. из Сомбора које је описано у тачки 1) става (1) члана 1 уговора.

Чланом 3 уговора наводи се да ће накнаду из става (1) овог члана пријемник ће измирити уступноцу преносом у власништво обвезница издаваоца Републике Ирак, ISIN код XS0240295575 датих 23.01.2006. године у укупном номиналном износу од 3.400.000 USD и то преносом на власнички рачун уступноца код NLB BANKA d.d. из Љубљане одмах по закључењу овог посла, а најкасније до 15.01.2007. године.

Уступилац се (чланом 4) обавезао обавестити свог дужника о извршеном уступању дела потраживања пријемнику, док је чланом 5 уговорена, за случај спора, надлежност новосадског стварино надлежног суда. За уступноца потписани су Павел Мартињуч, члан ИО банке - уступноца и Зоран Ђуровић, председник ИО банке - уступноца, док је

за пријемника потписан тадашњи директор - Драгана Убовић.

Утврђено читањем ушвора о уступању потраживања, који је код NLB Continental банке а.д. из Новог Сада заведен под деловодним бројем 02-ДС 71/006/06- 29.12'06, који је датиран на 29.12.2006. године.

NLB Continental banka а.д. из Новог Сада дописом датираним са 22.03.2007. године доставља привредном друштву ПИ Панонка а.д. из Сомбора, Стапарски пут б.б. обрачун камате по уговору 6/049 о измиривању обавеза по основу кредита коришћених од поверилаца Париског клуба. NLB Continental banka а.д. из Новог Сада обавештава привредно друштво ПИ Панонка а.д. из Сомбора да је по уговору о уступању потраживања од 29.12.2006. године (деловодни број 02-ДС 71/006/06- 29.12'06.) део свога потраживања према овом привредном друштву уступила привредном друштву CONET д.о.о. из Новог Сада и у прилогу дописа доставља рекапитулацију потраживања уступљених CONET д.о.о. из Новог Сада и преосталог потраживања NLB Continental банке а.д. из Новог Сада. У допису је наведено да је:

валута	стање главнице	период	износ камате који доспева на плаћање	поверилац
EUR	3.732.443,95	22.09/29.12.2006.	61.776,45	CONET д.о.о. из Новог Сада
EUR	2.009.792,93	29.12.2006/22.03.2007.	28.172,99	CONET д.о.о. из Новог Сада
EUR	1.722.651,02	29.12.2006/22.03.2007.	24.147,88	NLB Continental banka а.д. из Новог Сада
-	-	Укупно EUR-и	114.097,32	-

Наведени допис је код ПИ Панонка а.д. из Сомбора заведен под деловодним бројем 107 од 27.03.2007. године.

Утврђено из дописа NLB Continental банке а.д. из Новог Сада који је код примаоца тога дописа - ПИ Панонка а.д. из Сомбора заведен под деловодним бројем 107 од 27.03.2007. године.

Тужени Савко Поњевић био је директор првоозначеног туженог почев од 03.01.2010. године па до 02.08. исте године, од када је, због чињенице отварања ликвидације над тим привредним друштвом, његов ликвидациони управник.

Утврђено из исказа туженог Савка Поњевића.

CONET д.о.о. из Новог Сада (сада у стечају) - уступилац и Лучић-Пригревица а.д. из Новог Сада - пријемник закључили су 31.03.2010. године уговор о уступању потраживања, који је код пријемника заведен под пословним бројем 09-20/65 од 31.03.2010. године. чланом 1 уговора констатовано је да уступилац има потраживање има потраживање од дужника ПИ Панонка а.д. из Сомбора (дужника) по уговору о уступању потраживања закљученог између NLB NLB Continental banka а.д. из Новог Сада и CONET д.о.о. из Новог Сада од 29.12.2006. године у износу од 2.581.232,66 EUR. Ставом (2) истог члана наводи се да потраживање уступноца по наведеном основу и у наведеној висини постоји и његов пренос није забрањен законом, нити је везан за личност уступноца и дужника и по својој природи не противи се преношењу на треће лице.

Чланом 2 уступилац на пријемника преноси наведено потраживање у целости уз накнаду од 10.000 EUR у динарској противавредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Накнаду из става (1) овог члана пријемник ће уступноцу исплатити на његов рачун код NLB BANKA а.д. из Београда са позивом на исплату накнаде по уговору о

чини у наведеном року, уговор се сматра раскинутим и неће произвести ма какву обавезу за уступноца. Чланом 3 уступилац преузима на себе обавезу да дужника обавести о учињеном уступању, док се за случај спора из уговора уговара надлежност новосадског Привредног суда.

Дописом датираним 06.04.2010. године, који је код дужника ПИ Панонка а.д. из Сомбора заведен под бројем 79 од 13.04.2010. године тужени CONET д.о.о. из Новог Сада известио је дужника о извршеном уступању.

Утврђено из уговора о уступању потраживања деловодни број (код Лучић-Пригревица а.д. Нови Сад) 09-20/65 од 31.03.2010. године и дописа туженог CONET д.о.о. из Новог Сада од 06.04.2010. године.

Предметни уговор о уступању потраживања од 31.03.2010. године садржи праву вољу Савка Поњевића, тада директора, а потом и ликвидационог управника првоозначеног туженог, јер је такав налог он, као одговорно лице првоозначеног туженог, добио од пословног система NLB BANKA д.д. из Љубљане (одлуку је могао донети Управни или Извршни одбор пословног система) чија је зависна фирма првоозначени тужени. Овај уговор са привредним друштвом Лучић - Пригревица је заснован и на одлуци скупштине првоозначеног туженог (у којој гласа и NLB BANKA а.д. из Београда, као већински уделничар CONET д.о.о.), па је Поњевић је такав уговор потписао. Уговор нема апсолутно никакве везе са било ким од овде тужилаца.

Након отварања ликвидације Савко Поњевић у својству ликвидационог управник наведени уговор није побијао, јер је сматрао да то није потребно.

Утврђено из исказа туженог Савка Поњевића.

NLB BANKA а.д. из Београда - уступилац и Лучић-Пригревица а.д. из Новог Сада - пријемник закључили су 31.03.2010. године уговор о уступању потраживања, који је код пријемника заведен под пословним бројем 09-20/64 од 31.03.2010. године. чланом 1 уговора констатовано је да уступилац има потраживање има потраживање од дужника ПИ Панонка а.д. из Сомбора (дужника) из основа (а) уговора 6/049 о измирењу обавеза по основу кредита коришћеног од поверилаца Париског клуба поверилаца од 26.12.2002. године, Алекса 1 уговора од 27.02.2003. године, а које потраживање на дан закључења уговора износи 2.236.596,24 EUR (камата и главница); (б) уговора о динарском краткорочном кредиту 020020/01 од 01.09.2001. године, које потраживање на дан закључења уговора о уступању потраживања износи 2.771.703,51 динар (камата и главница). Истим чланом (у делу означеном тачком) наводи се да потраживање уступноца по наведеном основу и у наведеној висини постоји и његов пренос није забрањен законом, нити је везан за личност уступноца и дужника и по својој природи не противи се преношењу на треће лице.

Чланом 2 уступилац на пријемника преноси наведено потраживање у целости уз накнаду од 710.000 EUR у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Накнаду из става (1) овог члана пријемник ће уступноцу исплатити на његов рачун код NLB BANKA а.д. из Београда са позивом на исплату накнаде по уговору о уступању потраживања, одмах, а најкасније до 31.03.2010. године. Уколико то пријемник то не учини у наведеном року, уговор се сматра раскинутим и неће произвести ма какву обавезу за уступноца. Чланом 3 уступилац преузима на себе обавезу да дужника обавести о учињеном уступању, док се за случај спора из уговора уговара надлежност новосадског Привредног суда.

Утврђено из уговора о уступању потраживања деловодни број (код Лучић-Пригревица а.д. Нови Сад) 09-20/64 од 31.03.2010. Године.

На основу чланова 137 став (1) тачка 10), 348 став (1) тачка 3) ЗОПД-а (из 2004. године) скупштина туженог *CONET* д.о.о. из Новог Сада донела је одлуку о покретању поступка ликвидације над овим привредним друштвом, одређено њено регистрационо кодо АПР-а у року од 15 дана од доношења, констатовано да друштво од дана покретања ликвидације не може предузимати нове послове, већ само оне од значаја за спровођење ликвидације, одређена је обавеза ликвидационог управника да познате повериоце друштва обавести да пријаве своја потраживања са свим последицама непријављивања у одређеном року и одређена адреса за доставу пријава потраживања, одређено да ће се са одлуком о ликвидацији упознати и сви повериоци друштва, позвати их да потраживања пријаве, као и о последицама непокретања поступка пред судом у року од 30 дана од дана пријема обавештења о оспоравању потраживања, одређено је да се обавештење повериоцима друштва објавити, у складу са чланом 31 Закона о регистрацији субјеката на Интернет страници АПР-а. Истом одлуком одређен је тужени Савко Поњсвић, дотадашњи директор друштва, за ликвидационог управника, одређена висина његове зараде, његова обавеза састављања почетног ликвидационог биланса, одређено да ће Скупштина друштва у току трајања поступка ликвидације уредно доносити одлуке из своје надлежности, као и да ће ликвидациони управник, по окончању ликвидације поднети извештај о томе, завршни ликвидациони биланс и предлог о подели ликвидационог остатка друштва.

Поводом ове одлуке АПР - Регистар привредних субјеката донео је решење БД 87022/2010 од 10.08.2010. године којим је регистровао чињеницу покретања ликвидације над туженим *CONET* д.о.о. из Новог Сада.

Утврђено из Одлуке о покретању ликвидације над туженим *CONET* д.о.о. из Новог Сада, те читањем решења АПР-а - Регистра привредних субјеката БД 87022/2010 од 10.08.2010. године.

У ликвидационом поступку над *CONET* д.о.о. из Новог Сада - у ликвидацији тужилац Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије поднела је пријаву потраживања у ликвидационом поступку. Пријавила је право на излучење хартија од вредности Републике Ирак, ISIN код XS0240295575 у износу од 150.000 USD, опште потраживање облигационог карактера везано за извоз робе ликвидационог повериоца у Ирак, по пресуди Привредног суда у Новом Саду, П.1762/2006 у износу од 1.365.000 USD са припадајућом каматом од 5% годишње почев од 01.01.1990. године па до исплате, као и припадајућу камату на обвезнице Ирачке централне банке, наведени ISIN код од 5.8% годишње на наведене обвезнице која на дан 01.09.2010. године износи 389.000 USD.

Одлуком под деловодним бројем 16 од 18.10.2010. године ликвидациони управник туженог *CONET* д.о.о. из Новог Сада - у ликвидацији оспорио је потраживање ликвидационог повериоца у целости наводећи да се пред Привредним судом у Новом Саду у току поступка П.1608/2010 по тужби ликвидационог повериоца, а у осталом делу навео је да ликвидациони дужник других обавеза према ликвидационом повериоцу Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије д.д. - у стечају из Крапине, нема.

Утврђено из пријаве потраживања у поступку ликвидације ликвидационог повериоца Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије од 28.08.2010. године и одлуке туженог *CONET* д.о.о. - сада у стечају из Београда, број 16 од 18.10.2010. године.

У ликвидационом поступку над *CONET* д.о.о. - сада у стечају из Београда, тужилац а.д. текстилна индустрија Фарбара из Чонопље поднео је пријаву потраживања у ликвидационом поступку. Пријавила је (под тачком 1) право на излучење хартија од вредности Републике Ирак, ISIN код XS0240295575 у износу од 111.137,76 USD, (под

0022

тачком 2) опште потраживање облигационог карактера везано за извоз робе ликвидационог повериоца у Ирак, преко предузећа - ликвидационог дужника у износу од 555.678,00 USD (услаглашен износ потраживања), (под тачком 3) припадајућу камату на да 01.01.2006. године, припадајућу камату на обвезнице ИЦБ, наведени ISIN код од 5,8% годишње на наведене обвезнице што на дан 04.04.2010. године износи 25.783,96 USD (под тачком 4) припадајућу камату за први квартал 2010. године по стопи од 5,9% на износ од 111.137,76 USD што износи 6.445,99 USD.

Одлуком под деловодним бројем 21 од 18.10.2010. године ликвидациони управник туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда оспорио је потраживање ликвидационог повериоца у под тачкама 2 и 4, наводећи да је 06.05.2010. године доставио ликвидационом повериоцу извештај да су његове хартије од вредности - предметне обвезнице ИЦБ депоноване на кастоди-рачун који тужени - ликвидациони дужник има код NLB BANKA д.д. из Љубљане, а да се ова потраживања (тачке 2 и 4) у целости оспоравају. Нису наведени разлози оспоравања потраживања под тачкама 2 и 4 пријаве потраживања овог тужиоца - ликвидационог повериоца. Пријављена потраживања овог тужиоца под тачка 1 и 3 ликвидациони управник није оспорио.

Утврђено из пријаве потраживања у поступку ликвидације ликвидационог повериоца АДТИ Фарбара из Чонопље од 08.09.2010. године и одлуке туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, број 21 од 18.10.2010. године.

У ликвидационом поступку над CONET - сада у стечају из Београда, тужилац Дунав а.д. у стечају из Челарева поднео је 16.09.2010. године пријаву потраживања у ликвидационом поступку. Пријавио је потраживање од 2.718.029,40 USD главног дуга (или у динарима 217.877.236,70 динара), потраживање од 3.125.087,91 USD на име камате (или у динарима 257.721.446,87 динара), односно укупно 5.933.117,31 USD или 475.598.683,57 динара.

Одлуком под деловодним бројем 19 од 18.10.2010. године ликвидациони управник туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, оспорио је потраживање ликвидационог повериоца Дунав а.д. у стечају из Челарева у целости наводећи да је уз пријаву поднета предузећа Јукотекс из Новог Сада од 20.09.2003. године за извршени извоз у Ирак и извод и подаци из АПР-а о припајању Уишоко(екс-проте)а из Новог Сада туженом CONET д.о.о. из Новог Сада (сада у ликвидацији). Надаље се наводи да тужени CONET д.о.о. из Новог Сада - у ликвидацији није правни следбеник друштва Јукотекс из Новог Сада и нема обавезе према подносиоцу пријаве потраживања у ликвидацији.

Утврђено из пријаве потраживања у поступку ликвидације ликвидационог повериоца Дунав а.д. у стечају из Челарева од 16.09.2010. године и одлуке туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда број 19 од 18.10.2010. године.

Решењем Министарства економије и регионалног развоја број 300-023-01-00456/2008-08 од 27.11.2008. године верификована је структура укупног основног капитала CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда са стањем на дан 31.12.2007. године. Укупан основни капитал износи 46.370.305,45 динара - 100% са следећом структуром:

* Удео NLB Continental banke а.д. из Новог Сада износи 39.264.913,45 динара или 84,68%;

* Удео који се преноси Акцијском фонду Републике Србије (неприватизовани друштвени капитал) износи 4.973.762,67 динара - 10,72%;

* Удео који се преноси запоселенима без накнаде по извршеној продаји капитала Акцијског фонда Републике Србије (неприватизовани друштвени капитал) износи

2.131.612,57 динара.

Наведено решење коначно је у управном поступку пред надлежним Министарством.

Утврђено из наведеног решења Министарства економије и регионалног развоја број 300-023-01-00456/2008-08 од 27.11.2008. године.

По основу уговора о купопродаји удела између Promont Group д.о.о. из Новог Сада, које је представљао законски заступник Милинко Цицил и туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда од 17.12.2009. године и решења АПР-а - Регистра привредних субјеката број БД 197184/2009 од 09.02.2010. године код субјекта уписа CONET д.о.о. за посредовање и промет из Новог Сада, Трг младенаца 1-3 уписане су промене:

Промена основног капитала привредног друштва:

- Избрисан је новчани капитал уписани: 46370305,45 динара, уплаћени 46370305,45 динара на дан 31.12.2007. године,
- Уписан је новчани капитал уписани: 585216,16 евра, уплаћени 585216,16 евра на дан 31.12.2007. године;

Промена оснивача:

- Избрисано је друштво са ограниченом одговорношћу Promont Group за пројектовање, производњу и монтажу Нови Сад, Привредникова 46 са уписаним и уплаћеним новчаним капиталом од 4.973.762,67 РСД на дан 31.12.2007. године, а
- Уписује се CONET д.о.о. из Новог Сада, друштво са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет из Новог Сада, Трг младенаца 1-3, са уделом од 10,72%, уплаћеним и уписаним новчаним капиталом од 62.771,34 евра на дан 31.12.2007. године.

За оснивача уписана је NLB BANKA а.д. Београд, Булевар Михајла Пупина 165/5 и истовремено

- избрисан уписани и уплаћени новчани капитал овог оснивача од динара на дан 31.12.2007. године, а
- уписан уписани и уплаћени новчани капитал овог оснивача од евра на дан 31.12.2007. године.

Утврђено из уговора о купопродаји удела између Promont Group д.о.о. из Новог Сада, које је представљао законски заступник Милинко Цицил и туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда од 17.12.2009. године и решења АПР-а - Регистра привредних субјеката, број БД 197184/2009 од 09.02.2010. Године.

2.

Релевантно пословање Крапинске текстилне индустрије - тужноца Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају из Крапине

Потардом РЗ-11798/09 судског регистра Трговачког суда у Загребу која је издата 02.07.2009. године наводи се да је РУЛ I-1473 решењем Фн.2083/88 од 30.06.1988. године уписано је конституисање Радне организације без ООУР-а са твртком Крапинска текстилна индустрија са п.о. из Крапине, Жутница 4-6, да је на истом РУЛ решењем Фн. 2785/90 од 30.07.1990 године, уписано усклађење општих аката горе наведене РО са ЗТД-ом, тако да твртка гласи Крапинска текстилна индустрија,

подузеће са п.о. Крапина, Жутница 4-6. Решењем Фи.7625/90 од 17.09.1990. године уписан престанак тог предузећа услед поделе на нова предузећа од којих и на КРАТЕКС - ПРЕДИОНИЦА ЧЕШЉАНЕ ПРЕЂЕ предузеће за производњу предива са п.о. Крапина, Жутница б.б. РУЛ 1-8356, ТКАНИНЕ предузеће за производњу вулених тканина, влачане пређе и плевива, са п.о. Крапина, Жутница б.б. РУЛ 1-8357, ЕНЕРГЕТИКА И УСЛУГЕ предузеће за пружање занатских и других услуга, са п.о. Крапина, РУЛ 1-8359, КРАПИНЧАНКА са п.о., Крапина, РУЛ 1-8362. На РУЛ 1-8356, решењем Фи.7626/90-2 од 17.09.1990. године уписано је организовање предузећа КРАТЕКС - ПРЕДИОНИЦА ЧЕШЉАНЕ ПРЕЂЕ, предузеће за производњу предива са п.о. Крапина, Жутница б.б. Решењем Фи.3213/91-2 од 14.03.1991. године уписује се припајање предузећа ТКАНИНЕ п.о. Крапина, КРАПИНЧАНКА п.о. Крапина и ЕНЕРГЕТИКА И УСЛУГЕ п.о. Крапина, горе наведеном предузећу. Решењем Ст. 74/91-2 од 22.04.1991. године уписује се отварање поступка стечаја над наведеним предузећем. Решењем Ст.74/91 од 30.12.1991. године уписује се обустава стечајног поступка у односу на тужника КРАТЕКС - ПРЕДИОНИЦА ЧЕШЉАНЕ ПРЕЂЕ КРАПИНА у стечају, а наставља у односу на стечајну масу. Решењем Фи.4834/92 од 18.05.1992. године уписује се промена статуса предузећа и промена оснивача, те твртка гласи КРАТЕКС друштво с ограниченом одговорношћу, предузеће за пружање финансијских, техничких и пословних услуга, Крапина, Жутница 4-6. Решењем Фи.74/91 од 23.06.1992. године закључује се стечајни поступак над стечајним дужником. Решењем Фи.3644/92 од 14.09.1992. године уписује се припајање предузећа КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТИЈА предузеће за производњу предива и тканина, вањска и унутарња трговина, друштво с ограниченом одговорношћу, Крапина, Жутница 4-6 а који је уписан на РУЛ 1-12016, друштво КРАТЕКС друштво с ограниченом одговорношћу, предузеће за пружање финансијских, техничких и пословних услуга, Крапина, Жутница 4-6.

Истим решењем уписује се промена твртке, делатности и заступника, тако да твртка гласи КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА, предузеће за производњу предива и тканина, вањску и унутарњу трговину, друштво с ограниченом одговорношћу, Крапина, Жутница 4-6. Решењем Тт-95/9950-2 од 28.02.1996. године, МБС: 080047858, уписује се преобликовање доо у дд и усклађење општих аката и темељног капитала са ЗТД-ом тако да твртка гласи КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА производња предива и тканина, вањска и унутарња трговина д.д. скраћена твртка гласи: К.Т.И д.д. са сједиштем у Крапини, Жутница 4-6. Решењем суда Ст.31/96 од 26.11.1996. године уписује се отварање стечајног поступка над наведеним друштвом. Решењем Ст.31/96 од 11.02.2000. године одобрава се присилна нагодба и стечајни поступак се обуставља.

Потврдом Трговачког суда у Загребу, РЗ-15472/09 од 03.09.2009. године наводи се да је у РУЛ 1-8356, решењем Фи.7626/90 године уписано организовање предузећа КРАТЕКС - предидионика чешљане пређе предузеће за производњу предива са п.о. Крапина, Жутница бб, да је решењем Фи.3213/91-2 од 14.03.1991. године уписано припајање Предузећа ТКАНИНЕ п.о. Крапина, КРАПИНЧАНКА п.о. Крапина и ЕНЕРГЕТИКА И УСЛУГЕ п.о. Крапина горе наведеном предузећу. Решењем Ст. 74/91-2 од 22.04.1991. године, уписано је отварање поступка стечаја над горе наведеним предузећем, док је решењем Ст-74/91 од 30.12.1991. године уписана обустава стечајног поступка у односу на дужника Кратекс - предидионика чешљане пређе, Крапина у стечају, а настављен у односу на стечајну масу. Решењем Фи.4834/92 од 18.05.1992. године уписана је промена статуса предузећа и промена оснивача, тако да фирма гласи Кратекс д.о.о., предузеће за пружање финансијских, техничких и пословних услуга, Крапина, Жутница 4-6. Решењем Фи.13644/92 године уписано је припајање предузећа Крапинска текстилна индустрија, предузеће за производњу предива и тканина, вањску и унутарњу трговину, д.о.о. Крапина, Жутница 4'б, а који је уписан у РУЛ 1-12016 горе наведеном друштву Кратекс д.о.о. предузеће за пружање

финансијских, техничких и пословних услуга Крапина. Истим решењем уписана је промена назива предузећа, делатности и заступника, па назив (твртка) гласи Крапинска текстилна индустрија предузеће за производњу предива и тканина, вањску и унутрашњу трговину, д.о.о. Крапина, Жутница 4-6, да је у регистар трговачких друштава на РУЛ МБС 080047858 решењем Тт 95/9950-2 од 28.02.1996. године уписана промена облика - правне форме из друштва са ограниченом одговорношћу у деоничко друштво и усклађење општих аката са ЗТД, па назив - твртка гласи КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА производња предива и тканина, вањска и унутрашња трговина д.д. скраћени назив К.Т.И. д.д. са седиштем у Крапини, Жутница 4-6. Решењем суда Ст. 31/96 од 26.11.1996. године уписује се отварање стечајног поступка над наведеним друштвом. Решењем Ст.31/96 од 11.02.2000. године одобрава се принудно поравнање и стечајни поступак се обуставља. Решењем суда Ст.76/01 од 02.05.2002. године уписује се отварање стечајног поступка над друштвом КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА д.д. Крапина, Жутница 4-6. Решењем Ст.76/2001 од 26.09.2008. године закључен је стечајни поступак над наведеним друштвом. Решењем Тт-09/9619 од 02.09.2009. године, уписано је брисање наведеног друштва из судског регистра због закључења стечаја.

Дана 26.09.2008. године решењем Трговачког суда у Загребу Ст.76/2001, у стечајном поступку над стечајним дужником КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА д.д. у стечају, Крапина, Жутница 4-6 закључен је стечајни поступак. Након закључења стечајног поступка, стечајни управник ће заступати стечајну масу у складу са стечајним законом. Истим решењем констатује се да привредно друштво није брисано из регистра.

Решењем Трговачког суда у Загребу Ст.76/2001 од 23.10.2009. године одређен је наставак стечајног поступка над дужником Крапинска текстилна индустрија д.д. стечајна маса, Крапина, Жутница 4-6 и истовремено је одређено достављање овог решења судском регистру, његово објављивање у Народним новинама и на огласној табли суда. Наведено је да се решење доноси по предлогу стечајног управника, ради накнаде деобе, како би се средства поделила поверљивцима 2. вишег исплатног реда.

Утврђено из потврда РЗ-11798/09 судског регистра Трговачког судабу Загребу која је издата 02.07.2009 и РЗ-15472/09 од 03.09.2009. године Трговачког суда у Загребу и решења тога суда Ст.76/2001 од 23.10.2009. године.

Крапинска текстилна индустрија д.д. у стечају из Крапине нумерисаним и деловодно незаведеним дописом од 29.06.2006. године (потписан је Здравко Милтак, dipl.oec.) даје налог туженом CONET д.о.о. из Новог Сада за пренос обвезница примљених у вези са наплатом комерцијалних потраживања од Ирака и наводи: „Палажемо вам да усаглашени део номиналног дела обвезница по усаглашеном дугу који је примљен у износу од 783.543.6458 USD (исказано са четири децимале из децималне запете - прим. В.Н.) умањен за износ ваше провизије од 39.177,1823 USD (исказано са четири децимале из децималне запете - прим. В.Н.) пренесете на наш отворени рачун у YUBMES банци а.д. из Београда“. Такође се наводи и: „За остаток нашег потраживања (780.551.00 UBO са припадајућом каматом) усаглашавања оставимо након проучавања, са ваше стране, могућности што се десило са тим извозом и у том дјелу и надаље остаје потраживање Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају према привредном друштву CONET д.о.о. (правни следики Yugokoteks-promet)...“

Утврђено из дописа Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају од 29.06.2006. године.

По нумерисаном и деловодно незаведеном допису туженог CONET д.о.о. из Новог

Сада, датираним са 18.07.2006. године, који је достављен пуномоћнику привредног друштва у стечају, Драгану Благојевићу, адвокату у Београду, Крапинска текстилна индустрија д.д. у стечају из Крапине, Република Хрватска, дала је 24.07.2006. године изјаву уз налог за располагање обвезницама примљеним у вези са наплатом комерцијалних потраживања од Ирака. Наведена изјава у тачки 1 гласи да је Крапинска текстилна индустрија сагласна са прикљаном за наплату потраживања од Републике Ирак у складу са условима позива Републике Ирак од 16.11.2005. године за достављање понуда за замену дуга за папире од вредности упућеном свим већим повереницима у свету, са понудом YUBMES банке а.д. из Београда (CONET д.о.о. /тада још/ из Новог Сада) у складу са позивом, прихваћеном од стране Републике Ирак, те са номиналним износом обвезница који је примљен у износу од 744366.46 USD + 39.177.18 1180 USD (5% за CONET д.о.о. тада још/ из Новог Сада), а што је износ усаглашен са CONET д.о.о. из Новог Сада и YUBMES банком а.д. из Београда. Тачком 4 исте изјаве наведено је да давалац изјаве потврђује да, по извршењу налога давалац изјаве нема никакве захтеве према CONET д.о.о. Нови Сад по основу потраживања према Ираку на које се односи тачка 1 изјаве.

Утврђено из дописа туженог CONET д.о.о. из Новог Сада од 18.07.2009. године и изјаве Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају из Крапине од 24.07.2006. године.

Решењем Трговачког суда у Загребу, Ст.76/2001 од 26.09.2008. године закључен је стечајни поступак над стечајним дужником Крапинска текстилна индустрија д.д. у стечају, Крапина, Жутница 4-6 и истовремено одређено да ће, након окончања стечаја, стечајни управник заступати стечајну масу у складу са законом. Решење је достављено ради објављивања у Народним новинама, као и судском регистру, ради брисања дужника из судског регистра по правноснажности решења.

Утврђено из решења Трговачког суда у Загребу, Ст.76/2001 од 26.09.2008. године.

Пресудом Привредног суда у Новом Саду, П.1608/2010 од 12.04.2010. године наложено је туженом у том поступку CONET д.о.о. из Новог Сада, Трг младенаца 1 -3 да тужиоцу - Стечајној маси Крапинске текстилне индустрије, производња предива, тканина, вањска и унутарња трговина из Крапине, заступаној по стечајном управнику Здравку Митаку, по правном основу накнаде штете исплати износ од 757.489,62 USD са домицилном каматом од 5% провизије на годишњем нивоу почев од 01.01.1990. године до исплате, све у динарској противвредности по курсу на дан исплате, као и да му на накнади трошкове парничног поступка. Одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио исплату камате од 5% провизије на годишњем нивоу на износ од 757.489,62 USD као неоснован.

Наведена пресуда потврђена је пресудом Привредног апелационог суда Пж.5745/2011 од 07.11.2012. године.

Против другостепене пресуде тужени CONET д.о.о. из Новог Сада изјавио је ревизију која је у Привредном суду у Новом Саду примљена 22.01.2013. године.

Утврђено из наведене пресуде Привредног суда у Новом Саду П.1608/2010, пресуде Привредног апелационог суда, Пж.5745/2011 од 07.11.2012. године, као и читањем ревизије коју је тужени CONET д.о.о. /тада још/ из Новог Сада поднео против наведене другостепене пресуде.

Поверилац Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије д.д. - у стечају из Крапине је пред Привредним судом у Новом Саду поднео предлог за извршење правноснажне пресуде тог суда П.1608/2010 од 12.04.2010. године, ради наплате износа од

66.204.830,65 динара, па је наведени суд, решењем И.1042/2012 од 09.01.2013. године одредио предложено извршење и трошкове повериоца утврдио у износу од 427.400,00 динара.

Против решења о извршењу извршни дужник изјавио је приговор 06.02.2013. године, побијајући га у целости, оспоравајући активну легитимацију извршног повериоца, наводећи, између осталог, да ће за случај извршења извршном дужнику бити нанета ненадмодива штета, с обзиром на то да се, за случај укидања пресуда у поступку по ревизији пред Врховним касационим судом, извршни дужник не би од извршног повериоца да се наплати у поступку реизвршења.

Решавајући по приговору, веће Привредног суда у Новом Саду је решењем Ипв(И)-47/2013 од 15.07.2013. године приговор одбило и побијано решење о извршењу потврдило.

Утврђено увидом у спис Привредног суда у Новом Саду, пословни број И. 1042/2012.

По ревизији уложеној против пресуде Привредног апелационог суда у Београду, Пж.5745/2011 од 07.11.2012. године побијане нижестепене пресуде су укинуте и предмет враћен првостепену суду на нови поступак и предмету дата уписна ознака П.110/2015. Након отварања стечаја над CONET д.о.о. новосадски Привредни суд огласио се месно ненадлежним и спис уступио београдском, кво стварно и месно надлежном. Предмету је у београдском суду дат број П.4391/2015. У означеном поступку београдски Привредни суд је 13.12.2016. године донео пресуду којом је, у ставу (1) тужбени захтев делимично усвојио и утврдио основаним потраживање тужиоца Стечајне масе КТИ у стечају према туженом CONET д.о.о у стечају у износу од 356.021,26 USD са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године па до исплате, у ставу (2) делимично одбио тужбени захтев којим је тражио утврђење основаним потраживања тужиоца према туженом за износ од 419.269,41 USD са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године па до исплате, ставом (3) одбачена је тужба у делу у којем је тужилац тражио да суд наложи туженом да му плати износ од 757.489,62 USD са домицилном каматом од 5% годишње почев од 18.06.2006. године па до исплате, ставом (4) наложено је туженом да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 719.654,00 динара, у ставу (5) се одбија тужбени захтев у делу у којем се тражи ПДВ на трошкове поступка.

Жалбу на наведену пресуду (П.4391/2015) уложили су тужилац, тужени, умешач на страни туженог, а против допунског решења првостепеног суда умешач на страни туженог.

Привредни апелациони суд је пресудом Пж.1603/2017 од 20.09.2017. године одбио жалбе тужиоца и побијану првостепену пресуду потврдио у ставовима (1), (2), (4) и (5).

Против другостепене пресуде умешач на страни туженог је 24.11.2019. године изјавио ревизију. Ревизијском одлуком од 27.09.2017. године, потарђена је другостепена пресуда.

Утврђено увидом у пресуду Пж.1603/2017 и увидом на портал судова за предмет београдског Привредног суда П.4391/2015.

3.

Релевантно пословање тужиоца текстилне индустрије Фарбара д.д. (седа у стечају) из Чонопље

Дописом 2/2005-11-4 од 16.05.2006. године тужени CONET д.о.о. Краткиз Новог Сада извештава тужиоца ДД ТИ Фарбара из Чоноплџе да су уговарачи инвестиционих радова и извозници робе у Ирак прихватили споразуме алада СФРЈ и Републике Ирак оперативни разрађене у банкарским аранжманима ЦБИ и Југобанке а.д. Београда којим је било предвиђено да ће ирачки дужници своје обавезе измирују плаћањима у корист ЦБИ (уместо оригиналним комерцијалним повериоцима, а да ЦБИ преузима дуг према цивилном сектору југословенских комерцијалних поверилаца одобрењем специјалних рачуна Југобанке. Овим аранжманима утврђена је и одложена наплата потраживања југословенских поверилаца, као и да Ирак дуг измирује испорукама сирове нафте. Југословенски повериоци своја потраживања измиривали су у динарима од продаје нафте на тржишту. На овај начин стављени су ван снаге оригинални дужничко-поверилачки односи југословенских комерцијалних поверилаца и ирачких дужника, па је једини правни основ за наплату потраживања садржан у банкарским аранжманима ЦБИ и Југобанке а.д. Београд.

Отварањем стечаја над Југобанком а.д. из Београда, YUBMES банком а.д. из Београда поверено је административно вођење отворених рачуна на име Југобанке код ЦБИ на којима су евидентирана потраживања цивилног сектора поверилаца из бивше СФРЈ по основу извоза робе и инвестиционих радова у периоду од 1984. године до 1990. године.

Почетком 2005. године у листу Financial Times објављен је оглас Министарства финансија Републике Ирак којим се позивају заинтересована лица, укључујући и финансијске институције да Канцеларији за усаглашавање дуга Републике Ирак, установљеној у оквиру седишта компаније - ревизорске куће Ернс и Јанг у Аману, пруже информације о ненаплаћеним комерцијалним потраживањима од одређених ирачких дужника.

Даље је наведено да је YUBMES банка а.д. из Београда благовремено пријавила и регистровала код наведене Канцеларије са потраживања по основу главнице, изабравши да се неотписани део потраживања замени обвезницама Републике Ирак. С тим у вези туженом CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда припадају обвезнице у противвредности 20% усаглашених потраживања са евиденцијом YUBMES банке а.д. из Београда (то је евиденција након усаглашавања између ЦБИ и YUBMES банке а.д. из Београда) па се од тужиоца ДД ТИ Фарбара из Чоноплџе специфицирано тражи документација о потраживањима и дају се информације о висини провизије YUBMES банке а.д. из Београда и туженог CONET д.о.о. из Новог Сада. (сада у ликвидацији). Тужиоцу ДД ТИ Фарбара из Чоноплџе за наведено достављање документације је остављен рок од осам дана.

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда извештава Фарбару из Чоноплџе да ће извршити сваки налог којим овај тужилац располаже обвезницама које му припадају, уз услов да се туженом Conet д.о.о. - сада у стечају из Београда достави одговарајућу изјаву - у форми коју тужени Conet д.о.о. из Новог Сада (сада у ликвидацији) доставља тужиоцу Фарбара из Чоноплџе.

Утврђено из дописа туженог Conet д.о.о. из Новог Сада 2/2005-11-4 од године упућеног овом тужиоцу.

Ненумерисаним дописом датираним са 26.06.2006. године (потписан је Слободан Веселиновић, директор тужиоца) тужилац Фарбара из Чоноплџе доставља туженом CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда табеларни приказ ненаплаћених рачуна по основу извоза робе у Ирак. Ради се о тринаест нумерисаних фактура, испостављених у периоду од 25.10.1988. године до 30.12.1988. године, у противвредности од 438.225.00 USD и истовремено се наводи да се ради о подацима којима овај тужилац располаже у

овом моменту.

Утврђено из ненумерисаног дописа тужиоца Фарбара д.д. из Чонопље од 26.06.2006. године.

Ненумерисаним и деловодно незаведеним дописом датираним са 19.02.2009. године (потписан од стране Слободана Веселиновића, као директора Фарбаре из Чонопље) и овереним печатом тог привредног друштва одређен је као предмет дописа - захтев за реализацију ирачких обвезница по извозу робе Фарбаре из Чонопље. Наводи се да је Фарбара из Чонопље упозната са активностима туженог CONET д.о.о. из Новог Сада на реализацији потраживања од извоза робе Фарбаре из Чонопље у Ирак из 1988. године, начину и висини измирења обвеза преко YUBMES банке а.д. из Београда, те о активностима CONET д.о.о. из Новог Сада као следбеника Yugokoteks-promet, на реализацији и усаглашавању потраживања, те отписа потраживања по стопи од 80%, односно 20% исплате од вредности извоза. Наводи се да је Фарбара из Чонопље у свему сагласна са свим активностима које је CONET д.о.о. из Новог Сада предузео у том поступку.

Надаље се наводи да, с обзиром на то да се обвезнице налазе на власничком рачуну привредног друштва CONET д.о.о. из Новог Сада, то Фарбара из Чонопље даје привредном друштву CONET д.о.о. из Новог Сада сагласност и налог да продл обвезнице по цени која се формира на тржишту хартија од вредности за ове обвезнице, одмах по давању налога и средства остварена од продаје хартија по наплаћеној својој провизији од 5% дозначи у динарској противвредности на рачун Слободана Веселиновића код Војвођанске банке а.д. у износу од 962.500,65 динара, по основу решења Општинског суда у Сомбору И.726/2008 од 03.10.2008. године и на рачун Милорада Морвана, код исте банке, а по основу решења Општинског суда у Сомбору, И.991/2008 од 03.12.2008. године, у износу од 615.624,10 динара.

За разлику која евентуално буде остварена продајом тужени CONET д.о.о. из Новог Сада треба да тражи инструкције власника хартија од вредности - Фарбаре из Чонопље.

Утврђено читањем дописа ДД текстилна индустрија Фарбара из Чонопље од 19.02.2009. године.

Није достављен доказ да ли је по овом допису потписаном од стране Слободана Веселиновића, тадашњег директора Фарбаре д.д. из Чонопље првотужени поступио.

Подовом дописа тужиоца Фарбара из Чонопље од 04.05.2010. године, тужени Conet д.о.о. - сада у стечају из Београда, својим дописом од 06.05.2010. године (потписан је Савко Поњсвић, директор) извештава тужиоца Фарбару из Чонопље о стању обвезница Републике Ирак и припадајућих камата, па наводи ISIN код: X5024095575. Исто тако извештава тужиоца фарбару из Чонопље да је номинална вредност обвезница са стањем на дан 04.05.2010. године - 111.137,76 USD, а да је износ припадајуће камате на дан 04.04.2010. године - 25.783,96 USD, уз напомену да ће вредност наведених обвезница и припадајућих камата у моменту продаје одредити тржишни услови.

Утврђено из дописа туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда тужиоцу Фарбара д.д. (сада у стечају) из Чонопље од 06.05.2010. године.

Пред Привредним судом у Сомбору вођен је парнични поступак по тужби Слободана Веселиновића из Сомбора, насеље Вуковац, Нови блок б.б. против туженог Фарбара д.д. у стечају из Чонопље, ради утврђивања потраживања, се исп. 1.224.643,70 динара. Поступак је вођен ради утврђења оспореног различног потраживања тужиоца -

поверлиоца, с обзиром на то да је тужилац тврдио да за износ од 1.224.643,70 динара има различито потраживање, које је обезбеђено правом залог на потраживању туженог - тужночовог дужника, Фарбаре д.д. у стечају из Чоноплје. Наведено потраживање тужене Фарбаре д.д. у стечају из Чоноплје тиче се обвезница ИЦБ које су депоноване на посебном рачуну CONET д.о.о. из Новог Сада.

Након спроведеног поступка суд је, под пословним бројем П.402/2011 од 28.09.2011. године донео пресуду којом је утврдио потраживање тужноца - Слободана Веселиновића у наведеном износу, али је одбијен тужбени захтев у делу којим се тражи да су утврђена потраживања тужноца различита, обезбеђена залогом на новчаним средствима - обвезницама ИЦБ које тужени у том поступку Фарбара д.д. у стечају из Чоноплје има депоноване на посебном рачуну CONET д.о.о. из Новог Сада.

Решавајући по жалби тужноца Привредни апелациони суд у Београду је, под пословним бројем Пж.10867/2011 09.10.2012. године жалбу одбио и првостепену пресуду потврдио. Наведена пресуда постала је извршна 15.11.2012. године.

Утврђено читањем пресуде П.402/2011 Привредног суда у Сомбору, те увидом у испис података о предмету П. 402/2011 овог суда на Порталу судова Србије.

Пред Привредним судом у Новом Саду, под пословним бројем П.1009/2011 вођен је парнични поступак по тужби Слободана Веселиновића против тужених CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, Савка Поњевића из Новог Сада (физичког лица - тужен је (тада) у својству ликвидационог управника привредног друштва CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда и тужене NLB BANKA а.д. из Београда. Тужба је поднета по основу испуњења обавезе настале преносом потраживања и по основу накнаде штете. Тужилац наводи да је правноснажним решењем Општинског суда у Сомбору И.726/2008 које је постало правноснажно 20.10.2008. године на њега пренето потраживање које је његов дужник, ДД ТИ Фарбара (сада у стечају) из Чоноплје имала према CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда које се састојало из новчаних средстава депонованих на посебном рачуну које је тужени CONET д.о.о. из Новог Сада имао на посебном рачуну правног претходника тужене NLB BANKA а.д. из Београда - NLB Continental bank а.д. из Новог Сада. Наводи се да је покренут поступак ликвидације туженог CONET д.о.о. из Новог Сада, те да тужени Савко Поњевић, као ликвидациони управник првотуженог, није обавестио тужноца, Слободана Веселиновића, о покретању поступка ликвидације, да није омогућио поверљивцима који су за овај поступак накнадно сазнали да благовремено, препорученим пошиљкама, пријаве своја потраживања, па је предложио да суд наложи туженом CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда да тужноцу исплати износ од 918.484,48 динара с.п.п. као и да му накнади трошкове поступка. Елементарним тужбеним захтевом тужилац тражи да суд наложи свим туженима да тужноцу солидарно, по правном основу накнаде штете исплате наведени износ са припадајућом каматом од 5,8% на годишњем нивоу, као и да му накнаде трошкове поступка.

У том поступку пуномоћници тужених између осталог наводе да је спорна активна легитимација, јер тужени сматрају да тужилац нема различито потраживање на предметним средствима, па је нејасно по ком основу су они тужени.

У предметном парничном поступку донета је 20.03.2014. година првостепена пресуда којом је тужбени захтев одбијен у односу на друготуженог - Савка Поњевића и трећетужену - NLB BANKA а.д. из Београда и наложено тужноцу да овим туженима накнади трошкове поступка. Са истим датумом је у односу на првотуженог поступак прекинут, јер је (како је то већ наведено) над CONET д.о.о. (сада у стечају из Београда), решењем Ст.98/2013 београдског Привредног суда, отворен стечај. Решавајући по жалби тужноца Привредни апелациони суд је пресудом Пж.4894/2014

од 18.02.2016. године жалбу одбио и побијану пресуду потврдио.

Утврђено увидом у спис привредног суда у Новом Саду, пословни број П.1009/2011.

4.

Стање у пословним књигама првотуженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда и релевантна документација тужилаца и трећих лица

Поводом описаног релевантног пословања тужилаца са првотуженим поводом извозних послова у Ирак, стање у пословним књигама првотуженог показује:

Потраживање тужиоца Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије, по основу извоза робе у Ирак Крапинске текстилне индустрије из Крапине, у износу 757.489,62 USD са каматом од 01.01.1990. године са 5% на годишњем нивоу, као и трошкове поступка од 1.184.400,00 динара, сходно првостепеној пресуди број Привредног суда у Новом Саду, П. 1608/2010 (ранији бројеви П.1762/2006 и П.2885/2009) од 12.04.2010. године.

Наведени девизни износ од 757.489,62 ШБ, представља износ који није укључен у усаглашено потраживање свих поверилаца са Ирачком централном банком са стањем на дан 31.12.2005. и то по следећим фактурама:

Редни	Број рачуна	Датум	Износ у USD
I	II	III	IV
1.	3948	13.09.1989.	16029,21
2.	4596	31.10.1989.	17104,75
3.	4960	27.11.1989.	106006,41
4.	5061	01.12.1989.	21645,75
5.	5076	01.12.1989.	14630,00
6.	5215	01.12.1989.	14630,00
7.	5096	01.12.1989.	49094,19
8.	5100	01.12.1989.	18768,20
9.	5118	01.12.1989.	29749,13
10.	5266	12.12.1989.	39380,11
11.	5274	12.12.1989.	72564,45
12.	5363	15.12.1989.	42699,90
13.	5371	15.12.1989.	34550,13
14.	5355	15.12.1989.	3929,41
15.	5509	19.12.1989.	48601,97
16.	5746	23.12.1989.	9405,00
17.	5797	28.12.1989.	35624,05
18.	5800	28.12.1989.	21612,50
20.	5819	28.12.1989.	36580,85
21.	5827	28.12.1989.	35624,05
22.	5835	28.12.1989.	29260,00
23.	5893	28.12.1989.	21612,50
24.	5851	28.12.1989.	18290,76
25.	5860	28.12.1989.	10048,15
26.	5878	28.12.1989.	10048,15
Укупно (USD):			757.489,62

YUBMES банка а.д. из Београда, дала је преглед фактура предузећа Kratex из Крапине (Крапинска текстилна индустрија), у укупном износу од 1.646.539,28 USD, по основу којих је усаглашено потраживање са ИЦБ и претворено у обвезнице у оквиру аранжмана свих поверилаца, са стањем на дан 31.12.2005. Наведене обвезнице у номиналном износу 773.875,95 USD пренете су на рачун предузећа Kratex из Крапине и по налогу власника, продате преко NLB BANKA а.д. из Београда.

Фактуре које су предмет тужбеног захтева, нису укључене у усаглашен и пренет износ предузећу Krateх из Крапине.

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда у својим књигама нема исказану обавезу према предузећу Krateх, Крапина, али у пословним књигама овог туженог не постоји податак, нити је достављена документација да ли је и на који начин измирио дуг по наведеним фактурама.

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда је као доказ да је измирио дуг према предузећу Krateх, Крапина, дао изјаву уз налог за располагање обвезницама у вези са наплатом из Ирака, датој од стране предузећа Krateх из Крапине, 24.07.2006. У тачки 1 изјаве, наведено је: „Потврђујемо да смо сагласни са аранжманом за наплату потраживања, те са номиналним износом обвезница који је примљен у износу USD 744.366,46 + 39.177,18, који је усаглашен са CONET д.о.о. из Новог Сада и YUBMES банком а.д. из Београда. У тачки 4. изјаве наведено је: „Потврђујемо да, по извршењу нашег налога, ми немамо никакве захтеве према CONET д.о.о. из Новог Сада, по основу свог потраживања према Ираку, на које се односи тачка 1 ове изјаве.“

Деоничарско друштво текстилна индустрија Фарбара (сада у стечају) из Чоноплје - Потраживање тужиоца ДДТИ Фарбара -у стечају из Чоноплје по основу извоза робе у Ирак Текстилне индустрије Фарбара д.д. из Чоноплје, тужбени захтев износи 111.137,76 USD са припадајућом каматом у висини 5% годишње почев од године.

Од стране YUBMES банке а.д. из Београда, дат је податак да усаглашено потраживање Фарбара Чоноплја, по основу извоза робе у Ирак износи укупно 584.935,55 USD - на дан 31.12.2005. године. Претворено у обвезнице ИЦБ (односно државе Ирак) то износи (584.935,55 x 20%) 116.987,11 USD бруто, што умањено за извозничку провизију 5%, износи 111.137,76 USD. На овај износ припада камата у висини 5,8% годишње, почев од 01.01.2006. године и од стране Ирачке централне банке сервисира се полугодишње.

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда дао је на увид извод са свог дебитног рачуна број 2312 од 31.12.2010. године код NLB BANKA а.д. из Београда са стањем ирачких обвезница у износу 140.612,54 USD и допис упућен тужиоцу Фарбари д.д. из Чоноплје - у стечају, од 09.03.2011. године, које се односи на исплату камите и исплате или продаје обвезница Републике Ирак.

Тужилац Фарбара д.д. у стечају из Чоноплје је опим обавештен да је одлуком ликвидационог управника од 18.10.2010. године признато потраживање д.д. Фарбара из Чоноплје и то:

- Номиналне вредност обвезница.....111.137,76 USD;
- Припадајућа камата у износу.....25.783,96 USD;

Обавештење CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда такође садржи информацију да је за продају обвезница на берзи неопходан минимални износ (најнижи „лот“) 250.000 USD.

Камата доспела до 30.06.2010. године у износу 29.006,00 USD испишана је тужиоцу Фарбари из Чоноплје.

Дунав а.д. - у стечају из Челарева, утужује потраживање по основу извоза робе у Ирак привредног друштва Дунав а.д. Челарево. Тужбени захтев се, пре свега, односи на захтев за оглашавање ништавом компензације спроведене преко рачуна CONET д.о.о. из Новог Сада (извод број 128) од 03.11.2006. године, којим је у књигама привредног друштва CONET д.о.о. из Новог Сада затворена обавеза према Дунав а.д. Челарево, по

основу ирачких обвезница у износу 36.630.543,78 динара, без постојања доказа о писменој сагласности овог тужиоца.

Према подацима добијеним од YUBMES банке а.д. из Београда, усаглашено потраживање тужиоца Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева за извоз робе у Ирак у 1987. 1988. и 1989. години износило је 898.095,67 USD - на дан 31.12.2005. године и састојало се од:

- дела камате по наплаћеном извозу из 1987. године.....27.091,18 USD;
- 50% од ненаплаћеног извоза из 1988. године.....193.607,17USD;
- камате до 01.01.1990. године.....38.721,44 USD;
- вредности извоза у 1989. години са каматом до 01.01.1990. године.....1.665.419,70 USD;
- Укупно:.....1.924.839,49 USD.

Усаглашен износ са каматом до 31.12.2005 износио је укупно 4.490.478,36 USD на дан 01.01.2006. године. Од тако усаглашеног износа отписано је 80%, а признато 20% тј. (4.490.478,36. x 20%) 898.095,67 USD.

По налогу CONET д.о.о. из Новог Сада од 26.10.2006. године продате су обвезнице 02.11.2006. године, у укупном износу 1.132.839,51 USD, укључујући и обвезнице које припадају Дунаву из Челарева у износу 853.000,00 USD (умањено за 5% провизију првотуженог CONET д.о.о. из Новог Сада) по цени од 66,875% номиналне вредности тј. за 570.443,75 USD. Такође по налогу CONET д.о.о. из Новог Сада (првотужени), на његов девизни рачун код NLB BANKA а.д. из Београда, од стране YUBMES банке а.д. из Београда пренет је износ од 35.406,00 USD - на име камата на обвезнице које припадају Дунаву из Челарева.

CONET д.о.о. из Новог Сада нема у свом пословном књиговодству писмени доказ да је Дунав а.д. из Челарева дао сагласност за располагање обвезницама. Дат је од стране CONET д.о.о. - - сада у стечају из Београда извод број 128 од 03.11.2006. године којим је у књигама CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда компензацијом затворена обавеза према Дунаву а.д. из Челарева, по основу ирачких обвезница у износу 36.630.543,78 динара, затим уговор о уступању потраживања које, као поверилац NLB BANKA а.д. из Београда има према привредном друштву Дунав а.д. из Челарева и Анекс уговора од 30.10.2006. којима је NLB BANKA а.д. из Београда, пренела ово своје потраживање на CONET д.о.о. из Новог Сада, такође у износу од 36.630.543,78 динара. Средњи курс за 1 USD на дан компензације (03.11.2006. године) износио 61,825 динара, што значи да противвредност 570.443,75 USD (66,875% од 853.000,00) износила 35.267.684,85 динара, увећано за наплаћену камату од стране CONET д.о.о. из Новог Сада у износу 35.406,00 USD у динарској противвредности на дан 03.11.2006. године од 2.188.976,00 динара.

У пословним књигама туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда евидентирана је обавеза према Дунаву а.д. из Челарева по основу извоза робе у Ирак (и измирење обавезе), у износу (који је компензиран) од 36.630.543,78 динара. На захтев вештака, од стране тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда ОДБИО ЈЕ ДАТИ НА УВИД налог за књижење преноса потраживања NLB BANKA а.д. из Београда (од Дунава) у том износу - по уговору о уступању потраживања NLB BANKA а.д. из Београда према Дунаву а.д. из Челарева и анексу тога уговора од 30.10.2006. године. Компензација је спроведена преко жиро рачуна CONET д.о.о. (на терет и у корист, исти износ 36.630.543,78 динара).

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда нема у својој пословној документацији ни један документ потписан од стране Дунава а.д. из Челарева

поводом спроведене компензације од 03.11.2006. године. Међутим, тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда је у току вештачења дао „тримесечни извештај“ стечајног управника тужиоца Дунав а.д. у стечају из Челарева са стањем на дан 31.12.2010. године, у којем су исказана укупна потраживања стечајног дужника Дунав а.д. у износу 3.655.085,12 динара, што значи да у књигама тужиоца Дунав а.д. у стечају из Челарева није исказано потраживање од туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда по основу извоза у Ирак.

Предмет тужбеног захтева је и потраживање тужиоца Дунав а.д. - у стечају из Челарева) по основу извоза робе у Ирак у 1989. у износу од 797.291,20 USD, а што није укључено у усаглашени износ потраживања из Ирака - са каматом од 5% годишње и односи се на следеће фактуре:

Редни број	Број рачуна	Датум	Износ у USD
I	II	III	IV
1.	1081/2083	18.07.1989.	64.358,00
2.	1082/2083	01.08.1989.	36.338,00
3.	1109/2178	06.09.1989.	49.350,00
4.	1652/2213	04.10.1989.	35.050,25
5.	1626/2214	04.10.1989.	56.283,20
6.	1627/2214	04.10.1989.	25.400,00
7.	1724/2214	19.10.1989.	21.136,00
8.	1776/2214	10.11.1989.	54.448,00
9.	1946/2214	14.11.1989.	21.932,80
10.	1725/2215	19.10.1989.	55.633,20
11.	1777/2215	20.10.1989.	28.175,00
12.	1947/2215	14.11.1989.	68.361,30
13.	2039/2215	23.11.1989.	14.796,60
14.	2110/2215	09.12.1989.	63.634,20
15.	1726/2230	20.10.1989.	27.926,40
16.	1778/2230	10.11.1989.	14.467,20
17.	2040/2230	23.11.1989.	29.696,00
18.	2121/2230	09.12.1989.	14.611,20
19.	2174/2230	20.12.1989.	12.705,60
20.	2301/2230	23.12.1989.	45.086,40
21.	2314/2230	27.12.1989.	34.526,40
22.	1993/2306	23.11.1989.	23.375,45
Укупно (USD):			797.291,20

Обављањем пописа имовине и права CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда и увидом у полисне листе имовине и права за период 2006. године до 2009. године, и билансе за период 2005. године до 2009. године, (с тим што је тужени CONET д.о.о. - Сада ОДБИО ДА СУДУ ПРЕДА на увид ликвидациони биланс на дан 10.08.2010. године), исказује се:

* стална имовина – некретнине:

у 2007. продат је хотел Челарево, привредном друштву Додић-Инжењеринг - по уговору од 25.09.2007. године,

у 2008. продат је хотел Влајна, Вучје, привредном друштву Додић-Инжењеринг - по уговору од 24.03.2008. године.

* обртна имовина:

На основу изјаве од 28.04.2006. године по основу усаглашеног потраживања по извозу робе у Ирак, CONET д.о.о. из Новог Сада је располагао преко Унигез Ђапке а.д. из Београда, обвезницама у укупној вредности од 6.662.083,46 USD. Од тог износа по налогу CONET д.о.о. из Новог Сада Унигез Ђапке а.д. из Београда изјављује да је тражио:

- вредност обвезница предатих Крапинској текстилној индустрији д.д. у стечају из Крапине.....744.366,46 USD,
- продато по налогу CONET д.о.о.....132.000,00 USD,
- пренето на кастоди-рачун CONET д.о.о. из Новог Сада који се води код NLB BANKA д.д. Љубљане.....4.054.000,00 USD.

У пословном књиговодству туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда (у Билансу стања за 2006-у годину) на рачуну новчаних средстава и хартија од вредности, не налази се износ обвезница пренетих на кастоди-рачун CONET д.о.о. из Новог Сада, у вредности 4.054.000,00 USD.

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда својим пословним књигама нема - суду НИЈЕ ДАО ПИСМЕНИ ДОКАЗ да ли су поменуте обвезнице продате или да су пренете произвођачима робе коју је тужени CONET д.о.о. из Новог Сада или његов правни претходник, извезао у Ирак.

Обавеза по основу обвезница Ирака - главница (према произвођачима), исказана је у износу 203.917.380,00 динара (око 3.400.000,00 USD) и није измирена (обавеза је исказана и у Билансу за 2009. годину на конту 4498).

За идентичан износ (203.917.380,00 динара) исказано је потраживање од ПИ Панонка а.д. из Сомбора.

Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда у току овог поступка НИЈЕ ДАО ОБЈАШЊЕЊЕ о о претходно описаном.

У књигама туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда хартије од вредности - обвезнице ИЦБ (Ирак) (на конту 2368) у 2006. години најпре су исказане у износу од 220.710.576,00 динара (противвредност око 3.680.000,00 USD), али је овај рачун (конто 2368) затворен - такође у 2006 години. Тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда није у поступку вештачења, као ни до закључења главне расправе дао доказ где је пренета вредност обвезница у том износу.

Према изводу са девизног рачуна CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, број 2312 од 31.12.2010. године код NLB BANKA а.д. Београда (датом од стране овог туженог), налазе се ирачке обвезнице у износу 140.612,54 USD.

Овај тужени такође није приказао која обавеза је у 2006. години измирена према NLB BANKA а.д. из Београда, у износу 257.341.119,78 динара - на конту 4494 - обавезе из специфичних послова.

Утврђено из исказа вештака мр Стевке Суботић, dipl.oec.

По захтеву стечајног управника првотуженог NLB д.д. - пословни сектор инвестиционог банкарства и старатељских услуга - Пословница старатељских услуга 4237/А.П. из Љубљане је известила првотуженог о трговини обвезницама трговачке ознаке IRAQ5.8 01/15/28 (ISIN XS0240295575, номинална вредност једног лота - 1.000 USD) које су се налазиле на старатељском рачуну првотуженог број 4237-7810-1271-2312 и то о следећем: 08.01.2007. године пренешене су на наведени рачун обвезнице наведене трговачке ознаке IRAQ5.8 01/15/28 (ISIN XS0240295575) у укупној номиналном вредности од 4.054.000,00 USD (4054 лота), а новчано измирење овог посла није било изведено преко старатељског рачуна друштва, због чега се информација о стварној цени финансијског инструмента не може доставити. Налог за пренос дао је тадашње овлашћено лице првотуженог - Драгана Убовић. Дана 15.01.2007. године учињен је пренос обвезница у укупној номиналној вредности од 3.400.000,00 USD (3400 лотова) са старатељског рачуна првотуженог, а новчано

измирење овог посла није било изведено преко старатељског рачуна друштва, због чега се информација о стварној цени финансијског инструмента не може доставити. Налог за пренос дало је тадашње овлашћено лице првотуженог – Драгана Убовић. Обвезнице су пренете у корист тадашње NLB Continental banke а.д. Дана 24.07.2007. године обављена је продаја обвезница у укупној номиналној вредности од 337.000,00 USD (337 лотова) по цени од 58%. Вредност измирене трансакције износила је 196.111,53 USD од тога је 195.460,00 USD, камата – 651,53 USD. Измирење закљученог посла обављено је на основу примљене закључнице закљученог посла од стране изабраног берзанског посредника привредног друштва CONET д.о.о. NLB д.д. – пословни сектор инвестиционог банкарства и старатељских услуга – Пословница старатељских услуга не располаже податком ко је дао налог за продају обвезница берзанском агенту првотуженог. Купац обвезница било је друштво UBS AG из Лондона. Дана 11.02.2008. године учињен је пренос обвезница у укупној номиналној вредности од 168.000 USD (168 лотова) са старатељског рачуна првотуженог. Налог за пренос издало је тадашње одговорно лице првотуженог, Драгана Убовић, директор. Обвезнице су пренете у корист ДП Стефил, Ваљево.

О томе зашто преостала количина од 149.000 USD (149 лотова) није продато NLB д.д. – пословни сектор инвестиционог банкарства и старатељских услуга – Пословница старатељских услуга нема сазнања, јер се на бави финансијским саветовањем, већ само поступа по индтрукцији странке која има старатељски рачун, на бави се мотивима странке да продаје обвезнице. У складу са својим општим условима означени сектор израчунава вредност имовине странке са сврхом обрачунавања лежарине. На извештајима је вредност наведена само у информативне сврхе.

На дан 07.10.2013. године (дан отварања стечаја над првотуженим) обвезнице ирачког дуга IRAQ5.8 01/15/28 вредноване су по цени од 85,5050%, па је вредност 149 лотова на тај дан износила 127.402,45 USD, на дан 10.03.2014. године обвезнице су вредноване са 86,10%, те је вредност 149 лотова износила 128.452,90 USD. Дана 10.03.2014. године 149 лотова наведених обвезница извршено је на рачун Комерцијалне банке у Београду.

Утврђено из извештаја NLB д.д. – пословни сектор инвестиционог банкарства и старатељских услуга – Пословница старатељских услуга од 15.11.2016. године.

Побројану документацију суд је ценно, па како налази да је она правно- релевантна за пресуђење у овој правној ствари, јер из ње произлазе основи потраживања тужилаца које имају из правних послова закључених током осамдесетих година прошлог века са правним претходником првотуженог - ДП Yugokoteks-promet из Новог Сада, а исто тако из документације произлазе када су и какви уговори о преносном праву (уступања потраживања) и изјаве о пребијању даване у периоду усаглашавања обавеза по основу тзв. ирачког дуга у првом моменту између YUBMES банке а.д. из Београда и надлежних агената (банака) Републике Ирак, а потом и између саме YUBMES банке а.д. из Београда и извозника са територије бивше СФРЈ, конкретно, овде првоозначеног туженог.

Исказ вештака Стевке Суботић суд је ценно, па сматра да је исказ дат јасно и логично, у складу са правилима струке, од стране сталног судског вештака и у овој правној ствари лично незаинтересованог лица.

Вештак је, осим тога јасно, образложено и позвано, са јасним увидом у књиговодствене и рачуноводствене аспекте пословања пре свега првотуженог, а посредно и четвртотуженог са првотуженим и последично са неким другим привредним друштвима указао:

У односу на тужбени захтев тужиоца Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије

д.д. - у стечају из Крапине, да тужени CONET д.о.о. из Новог Сада (сада у ликвидацији) у својим пословним књигама нема исказану обавезу према предузећу Kratex из Крапине, али и да овај тужени није у пословним књигама, нити приказивањем изворне документације објаснио на који начин је у књигама затворио обавезу по наведеним фактурама тог предузећа (Kratex из Крапине) које су предмет тужбеног захтева. Међутим, вештак је указао и на то да је тужени CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда је, као доказ да је измирио дуг, дао изјаву предузећа Kratex из Крапине, уз налог за располагање обвезницама у вези са наплатом из Ирака. Од стране предузећа Kratex из Крапине дата је изјава, да се пословни однос између тужиоца Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије д.д. у стечају из Крапине и туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, регулише у свему према условима, начину и роковима које је усагласила YUBMES банке а.д. из Београда, као једини администратор са ИЦБ.

Вештак указује и на то да је предмет утужења Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије потраживање на основу изворне документације - веродостојне исправе (рачуни и извозне декларације), као доказ да је робу предузећа Kratex из Крапине, тужени CONET д.о.о. из Новог Сада (односно његов правни претходник) извезао у Ирак у 1989. године, те да то није укључено у усаглашено потраживање из Ирака са стањем на дан 31.12.2005. године.

Обавеза пријаве потраживања која су укључена у усаглашавања са Канцеларијом за ирачки дуг је на извознику (то би био овде CONET д.о.о. из Новог Сада, односно његов следбеник CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда), као и да је, начелно посматрано, терет доказивања измирења потраживања по веродостојној исправи повериоца на дужнику из те исправе.

Вештак окреће пажњу на то да је у тачки 1 изјаве тужиоца КТИ у стечају дата сагласност на аранжман за наплату потраживања за усаглашен износ од 744.366,46 USD. У тачки 4 изјаве дата је потврда да овај поверилац првоозначеног туженог нема никаквих захтева према њему, по основу потраживања из тачке 1 ове изјаве, с тим што вештак ни на један начин не коментарише наводе дописа тужиоца КТИ у стечају из Крапине који је упућен протуженом из јуна исте (2006.) године, у којем се, према утврђењу суда, усаглашавање вредности извезене робе предузећа Kratex из Крапине (робу је извезао ДП Yugokoteks-promet) за износ од нешто преко 700.000 USD оставља за неку каснију фазу комуникације, те наводи да и даље стоји захтев Стечајне масе КТИ д.д. у стечају из Крапине према привредном друштву CONET д.о.о. тада још из Новог Сада.

Вештак, коректно и у складу са задатком, те смислом и сврхом вештачења у парничном поступку, наводи да је правно питање да ли се изјава тужиоца Стечајне масе КТИ д.д. - у стечају из Крапине, од 24.07.2006. године односи само на усаглашено потраживање из тачке 1, тј. на износ од 744.366,46 ЧЛБР, с обзиром на то да се тужбени захтев односи на неусаглашено потраживање које није укључено у тај износ.

Вештак указује да се камата на сва потраживања из Ирака обрачунава по стопи од 5% почев од 31.12.2005. године, а од 01.01.2006. године, по стопи од 5,8%, али да је питање да ли се обрачунава само на усаглашена или и на неусаглашена потраживања, као и да је у току вештачења, од стране NLB BANKA а.д. из Београда дато обавештење да ЦБИ, својим повериоцима из целог света, на потраживања настала пре 31.12.2005. обрачунава и плаћа камату у висини 5%, односно 5,8% годишње.

Вештак напомиње да је основ тужбеног захтева веродостојна исправа, као доказ да је протужени, односно његов правни претходник Yugokoteks-promet из Новог Сада

извезао робу тужилаца у Ирак. Обавеза је туженог CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда да пружи увид у своје пословне књиге и изворну документацију у правцу поткрепљења навода да ли је и ако јесте – када измирио обавезу, без обзира да ли је веродостојна исправа прокњижена у књигама повериоца и дужника.

Вештак је навео да ниједан документ није потписан од стране тужиоца Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева, везано за спроведену компензацију 03.11.2006. године. У списима предмета налази се изјава о пребоју потписана од стране првотуженог. Према одредбама ЗОО-а, довољно је да једна страна да изјаву другој страни да врши пребијање. Тужени CONET д.о.о. из Новог Сада није имао обавезу да затражи сагласност од друге стране.

Вештак је и у вишеструким изјашњењима на примедбе тужених остао при констатацији датој у основном налазу да од стране тужених није дат ни један документ потписан од стране тужиоца Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева, у вези са потраживањем по основу обвезница Републике Ирак.

Исто тако вештаку није презентован (уколико постоји) налог да је тужилац Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева дао сагласност да тужени CONET д.о.о. из Новог Сада (сада у ликвидацији), изврши продају и исплати на свој рачун динарску противвредност обвезница Дунава а.д. (сада у стечају) из Челарева. На уговору о уступању потраживања од 29.12.2006. закљученим између туженог CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда и тужене NLB BANKE а.д. Београда, не постоји потпис цезуса – тужиоца привредног друштва Дунав а.д. из Челарева), већ само уступноца – NLB BANKA а.д. из Београда и примаоца – туженог CONET д.о.о. тада још из Новог Сада. Изјава о пребијању – компензацији није потписана од стране другог учесника у компензацији – тужиоца Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева.

Вештак је уз налог приложио налог туженог CONET д.о.о. из Новог Сада од 15.12.2006. године за трансфер обвезница Републике Ирак, на кастоди-рачун код NLB BANKA а.д. из Љубљане, у номиналној вредности 4.054.000,00 USD.

Тужени CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда, приговарајући налазу вештака, указује да наведене обвезнице Републике Ирак које су по налогу привредног друштва CONET д.о.о. 15.12.2005. године, трансферисане на кастоди-рачун код NLB BANKA а.д. из Љубљане, у номиналној вредности 4.054.000,00 USD, нису власништво тужилаца, тј. тужени CONET д.о.о. из Новог Сада их није стекао извозом робе тужилаца, односно њихових правних претходника, а тврди и да је „као власник обвезница“ њима слободно располагао и своје обавезе измирио, па и обавезу према туженом Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева, по основу уговора о уступању потраживања закљученом 29.12.2006. године, између туженог NLB BANKA а.д. из Београда, уступноца потраживања и туженог CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда, примаоца.

Вештак, на ово указује да није тачан навод да су пренете обвезнице у износу 4.054.000,00 USD, власништво туженог CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда, јер у пословним књигама овог туженог (у Билансу стања за 2006. годину) на рачуну повчаних средстава и хартија од вредности, се не налази износ обвезница на кастоди-рачуну привредног друштва CONET д.о.о. који се води код NLB BANKA а.д. из Љубљане у вредности 4.054.000,00 USD, тј. отуђене су, као и да није тачан навод туженог CONET д.о.о. – сада у стечају из Београда да је своје обавезе према извозницима измирио, јер је у књигама овог туженог исказана неизмирена обавеза према извозницима робе у Ирак у износу 203.917.380,00 динара (око 3.400.000,00 USD). Овај дуг овако и у овом износу егзистира закључно са 2009. годином, јер је то последњи биланс стања у који је вештак извршио увид. Исти износ произлази из

аналитичке картице туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, која се тиче обавеза првотуженог према извозницима по обвезницима.

Консеквентно, а на основу расположиве документације, вештак указује и закључује да је у наведеном износу (4.054.000,00 USD) садржан и износ тужиоца ДД ТИ Фарбара (сада у стечају) из Чонопље, који је признат од стране ликвидационог управника туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, у износу 111.137,76 USD и камата у износу 25.783,96 USD.

Вештак је у основном налазу навео да су обвезнице тужиоца Стечајне масе Крепинске текстилне индустрије д.д. у стечају из Крапине, односно предузећа Kratex из Крапине по основу усаглашеног потраживања од извоза у Ирак у номиналном износу 773.875,95 USD продате по налогу власника, а обвезнице тужиоца Дунав а.д. (сада у стечају) из Челарева, у номиналном износу од 853.000,00 USD, продате су 02.11.2006. по налогу туженог CONET д.о.о. из Новог Сада. Износ од продаје обвезница ДД ТИ Фарбара -у стечају из Чонопље Дунав а.д. из Челарева (са каматом 605.849,75 USD) уплаћен је на рачун туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда.

Вештак указује на то да је тужени CONET д.о.о. у поступку вештачења дао доказ да се обвезнице у износу 140.612,54 USD налазе на рачуну NLB BANKA а.д. из Београда, на дан 31.12.2010. године.

Надаље, увидом у достављене сажете финансијске извештаје од стране пуномоћника за 2008-у, 2009-у годину и на дан 09.08.2010. вештак је, у погледу стања права и имовине туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда исказао:

У периоду од 2006. године закључно са 2009. години, вредност имовине и капитала туженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда није се значајније мењало. Наиме, у 2007. години смањена је вредност некретнина за 8.117.000,00 динара и дугорочни пласмани за 18.482.000,00 динара. У 2008. години смањена је вредност некретнина за 10.748.000,00 динара

Смањење вредности aktive и пасиве исказано је у 2010. години и то:

АКТИВА	2009. година	2010. година
I	II	III
СТАЛНА ИМОВИНА	36.336.000,00	36.199.000,00
некретности и опрема	35.048.000,00	34.911.000,00
дугорочни пласмани	1.228.000,00	1.228.000,00
ОБРТНА ИМОВИНА	271.347.000,00	44.859.000,00
залихе	33.031.000,00	33.011.000,00
краткорочна потраживања	238.316.000,00	3.744.000,00
готовина и еквиваленти	6.908.000,00	6.060.000,00
Укупно актива:	307.683.000,00	75.011.000,00
ПАСИВА	2009. година	2010. година
	II	III
КАПИТАЛ УКУПНО	73.35.8000,00	53.391.000,00
основни капитал	46.370.000,00	46.370.000,00
резервизоване резерве	9.090.000,00	9.090.000,00
нераспоређена добит	24.871.000,00	24.871.000,00
добит/губитак	+486.000,00	-21.427.000,00
ОБАВЕЗЕ	232.325.000,00	27.125.000,00
краткорочне финансијске обавезе	6.508.000,00	6.508.000,00
остале краткорочне обавезе	225.817.000,00	20.617.000,00
Укупно пасиве:	307.683.000,00	75.011.000,00

Из наведеног произилази да је укупни капитал првотуженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда у 2010. умањен за исказани губитак у пословању у 2010. у износу 21.427.000,00 динара.

У активи првотуженог CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, исказано је смањење потраживања у износу од 234.572.000,00 динара.

Вештак је напоменуо да у току вештачења није извршио увид у књиговодствену аналитичку евиденцију CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда, јер му одређена документација, између осталог и поменута евиденција - није дата, тј. Првотужени је одбио да је преда вештаку на увид. Вештаку је једино дати на увид аналитичка евиденција из 2006. године, па је у високом степену вероватно да се то смањење углавном односи на смањење потраживање по основу уговора о уступању потраживања од ПИ Панонка из Сомбора (са 2.581.232,66 EUR на 10.000,00 EUR). Наиме, у члану 1 уговора о уступању потраживања број 09-20/65 од 31.03.2010. године наведено је да уступилац - CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда има потраживање од Панонке из Сомбора по уговору о уступању потраживања закљученог између NLB Continental banke а.д. из Новог Сада и самог CONET д.о.о. из Новог Сада, који је закључен 29.12.2006. године у износу 2.581.232,66 EUR. У члану 2 је наведено да уступилац овај износ преноси у целости уз накнаду од 10.000,00 EUR.

Вештак указује да је у основном налазу констатовао да је потраживање од ПИ Панонка из Сомбора исказано у 2006. у износу 203.917.380,00 динара на конту 2184. Истоветан износ налази се на обавезама на конту 4498-обавеза по основу ирачких обвезница - главница.

У билансу стања CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда за 2006. годину, укупне краткорочне обавезе из пословања исказане су у износу 228.879.000,00 динара. С обзиром на то да се од тог износа 203.917.380,00 динара односи на обавезе према извозницима по основу ирачких обвезница, то значи да 29.12.2006. године није створена обавеза према NLB BANKA а.д. из Београда у износу 203.917.380,00 динара, како је наведено у члану 1. уговора о уступању потраживања 09-20/65 од 31.03.2010. године.

Анализом Биланса стања првоозначеног туженог на дан 09.08.2010. године исказује се:

* у Активи је исказано смањено потраживање у односу на исказано стање у Билансу стања на дан 31.12.2009. године са 238.316.000,00 динара на 3.744.000,00 динара.

На основу документације која је достављена, поменути износ углавном односи на смањено потраживање по основу члана 2 уговора о уступању потраживања 09-20/65 од 31.03.2010. године са 2.581.232,66 EUR на 10.000,00 EUR. Међутим, без увида у изворну документацију туженог CONET д.о.о. из Новог Сада (која је од стрен суда - вештака тражена, али није предата) и тужене NLB BANKA а.д. из Београда не може се дати коначно мишљење.

* у Пасиви је исказано смањење у односу на исказано стање у Билансу стања на дан 31.12.2009. године са 225.817.000,00 динара на 20.617.000,00 динара. То значи да у исказаним обавезама у Билансу у 2010. (у укупном износу од 20.617.000,00 динара) не постоји обавеза према извозницима по основу ирачких обвезница у износу 203.917.380,00 динара.

Основано се закључује да, на основу достављене документације нема могућности за исказивање на који начин је смањена пасива првотуженог у

2010. години у износу 205.200.000,00 динара, тј. из који начин је измирен обавеза по основу ирачких обвезница створена у 2006. години.

На питање тужених вештак је указао да је првоозначени тужени, Стечајној маси Крапинске текстилне индустрије д.д. из Крапине у целости пренео износ по усаглашеним потраживањима, за шта вештак сматра да и није спорно међу странкама, нити је то разумео као предмет тужбеног захтева. Када су у питању неусаглашена потраживања која су, можда, наплаћивана на други начин, а не на описани начин преко обвезница Ирачке централне банке, вештак о томе није ни имао задатак да се изјашњава. На то би евентуално могао дати одговор уколико би видео одговарајућу материјално-финансијску и пословну документацију.

Што се тиче потраживања Дунава а.д. из Челарева исказује се да је постојало потраживање NLB BANKE а.д.из Београда по основу кредита према Дунаву а.д. из Челарева, па је право наплате тог кредита NLB BANKA а.д.из Београда пренела туженом CONET д.о.о. из Новог Сада, а овај тужени по том основу извршио компензацију са потраживањем привредног друштва Дунав а.д. из Челарева према њему (CONET-у д.о.о. - сада у стечају из Београда) по основу ирачког дуга. Исказује се и то да уговор о цесији потраживања којим NLB BANKA а.д. из Београда уступила туженом CONET д.о.о. - сада у стечају из Београда своје потраживање према привредном друштву Дунав а.д. из Челарева, овај тужилац није потписао као ни компензацију односно предлог за компензацију који документ је, касније био основ првотуженом да располаже обвезницама Дунава а.д. из Челарева и да изда налог YUBMES банци а.д. из Београда из Београда да обвезнице прода. Ова компензација о којој је Дунав а.д. из Челарева обавештен изјавом од 03.11.2006. године, а коју је он примио 11.11.2006. године, уредно је спроведена преко рачуна CONET д.о.о. из Новог Сада. Вештак указује да није извршио увид у извод са рачуна Дунава а.д. из Челарева, који је вођен код ове тужене NLB BANKA а.д. из Београда, односно њеног правног претходника, зато што овај тужилац (Дунав а.д. из Челарева) није ни оспорио да је компензација сачињена и спроведена, али се у овом поступку (П.4541/2010 – П.1422/2014) оспорава основ компензације.

У односу на питање тужених из ког разлога се у мишљењу вештака помиње потраживање првоозначеног туженог од Панонке а.д. из Сомбора која није странка у овом поступку, вештак је указао да сматра да је наведено у вези са трансакцијом са поменутих обвезницама ирачког дуга. Наиме, износ обвезница у противвредности око 3.360.000 долара, односно у противвредности од 203.917.380 динара у 2006. години налазио се у књигама туженог CONET д.о.о. из Новог Сада, прокњижено као хартије од вредности из Ирака. Идентичан износ је прокњижен као обавеза туженог CONET д.о.о. из Новог Сада према произвођачима по основу извоза њихове робе у Ирак. Такође у 2006. години искњижен је - сторниран износ од 203.917.380 динара, а идентичан износ налази се као потраживање туженог CONET д.о.о. из Новог Сада од привредног друштва ПИ Панонка а.д. из Сомбора. Због тога је вештак сматрао да наведено потраживање Панонке има везе са обављеним трансакцијама по основу обвезница из Ирака, све ово иако од странака у спору није дато објашњење о наведеној трансакцији.

Имајући у виду оваква изјашњења вештака, суд је исказ прихватио. Контролно вештачење није предложено.

Исказ туженог Савка Поњевића суд је ценио, па сматра да је овај тужени свој исказ дао у битном делу јасно и истинито. Он је објаснио на који начин и по чијем налогу су закључени правни послови који су били предмет интересовања у овом поступку и о којим пословима су овом туженом постављена питања, а што је у складу са правним статусом туженог као зависног предузећа тужене Банке, чији је овај тужени био

директор и чији је ликвидациони управник.

Када су у питању писмена која су достављена у поступку након укидања пресуде П.4341/2010 у виду налаза вештака Јарчевића и налаза тима вештака Питулић – Смиљковић суд их није прихватио. Писмено које је насловљено као налаз вештака Жељка Јарчевића у предмету П.1422/2014 представља претежно (економско)политичку и само делимично правну анализу извоза робе тужилаца у Ирак и по налажењу суда својом садржином не одговара ни на једно од стручно-чињеничних питања због којих се вештачење одређује.

Вештачење тима вештака Питулић – Смиљковић суд није прихватио, јер се вештачење обавља ради утађивања чињеница о којима суд не поседује стручно знање. „Препричавање“ садржине пословне документације која се односи на пословну сарадњу првотуженог и трећетуженог у периоду од 10 година не представља исказивање о стручно-чињеничним питањима од значаја за пресуђење, већ делује као употреба тима вештака од стране Одбора поверилаца како би се (претпоставка је – стечајном суду, јер је ово вештачење одобрено у стечајном поступку) учиниле вероватним тезе (правни ставови) чланова Одбора поверилаца у стечају над првотуженим. Ценећи наведени документ, како самостално, тако и у склопу осталих изведених доказа, суд је нашао да ни закључак датог налаза тима вештака Питулић – Смиљковић не пружа довољно основи за доношење поузданих закључака о чињеницама које се тичу пресуђења у овој правној ствари, тим пре што се закључује да се основаност и исправност трансакција између првотуженог и трећетуженог, јер је документација за тако нешто непотпуна.

Преосталу документацију суд није посебно ценио, налазећи да је она са предметом спора у понешто удаљенијој и лабавијој вези, те да, као таква није од значаја за правилно и законито пресуђење у овој правној ствари.

Тужени су у току поступка тврдили да су тужиоци неблаговремено преиначили своје тужбене захтеве према првоозначеном туженом у односу на моменат када им је достављен закључак о листи потраживања у стечају овог туженог.

Наведени приговор није основан.

Наиме, сам првотужени је поднеском од 18.03.2016. године доставио доказе (копије повратница из списка Ст.98/2013) по којима је наведени закључак достављен адвокатској канцеларији Ристић и партнери у Новом Саду 18.02.2014. године. Према стању у списима (странице 1507-1543) евидентно је да су поднесци са преиначеним тужбеним захтевима тужилаца достављени Привредном апелационом суду (у којем се по жалби налазио спис овог суда П.4341/2010 – сада П.1422/2014) 25.02.2014. године предати поштанском саобраћају као препоручена пошиљка R 1584126. Како се поднесак предат поштанском саобраћају као препоручена пошиљка сматра предатим суду тога дана, то су преиначени тужбени захтеви тужилаца постављени – преиначени благовремено, јер од 18.02.2014. године до 25.02.2014. године (када се сматра да су поднесци са преиначеним захтевима предати Привредном апелационом суду) НИЈЕ истекао осмодневни законски рок који је био прописан тада важећим Законом о стечају.

Истакнут је, даље, приговор недостатка стварне легитимације на страни првоозначеног тужиоца уз тврдњу да стечајној маси стечајног дужника дужника недостаје страначка способност и да она (отуда) нема активну легитимацију. Наведена тврдња о непостојању стварне, овде активне легитимације стечајне масе није основана из најмање три разлога. Први и основни разлог заснива се на одредби ЗПП-а која прописује да суд може признати својство странке и оним облицима удруживања и

организовања који немају страначку способност ако утврди да у суштини испуњавају битне услове за стицање страначке способности, а нарочито ако располагају имовином на којој се може спровести извршење. Стечајна маса, начелно посматрано, те услове испуњава, па има места да јој се призна страначка способност. *Други разлог* је начелног карактера и базира се на схватању да свако лице које је титулар одређеног субјективног права мора имати и овлашћење да захтева судску заштиту повређеног или угроженог субјективног права. Како је стечајна маса (била она и страног правног лица) по правилу титулар бројних права, признавањем страначке способности омогућава се њена адекватна правна заштита, а тиме и заштита интереса стечајних поверилаца. *Трећи разлог*, по схватању суда, тиче се језичког тумачења члана 136 Закона о стечају који указује на то да се након обуставе стечајног поступка (због продаје стечајног дужника као правног лица) поступак наставља против стечајне масе коју заступа стечајни управник (видети ставове (1) и (3) поменутог члана Закона о стечају) ради намирња поверилаца. Појам страначке способности је недељив, па стечајна маса има несумњиво и активну и пасивну страначку способност. Све ово (што је наведено у вези са трећим разлогом) треба повезати са нормом става (2) члана 74 ЗПП-а који одређује да се посебним прописима одређује ко, осим физичких и правних лица, може бити странка у поступку, те наведене норме Закона о стечају у датом контексту посматрати као „посебан пропис“ из става (2) члана 74 ЗПП-а.

Из ових разлога дакле, тврдња изнета од тужених у току поступка да стечајна маса не може имати стварну – активну легитимацију, није основана.

Претходно наведено, међутим, представља (у скраћеном облику) правно-теоријско разматрање и општег је карактера – одговара на питање да ли једној правној творевини као што је стечајна маса треба признати страначку способност – стварну легитимацију (а што је, бар тако је изгледало из одлуке Пж.9527/2013, била дилема и судећег већа инстанционог суда). За питање активне легитимације Стечајне масе КТИ – првоозначеног тужиоца од значаја је само то да, с обзиром на апстрактно посматране норме материјалног права постоји *правна могућност* да у парничном поступку та правна творевина којој је страначка легитимација дата по посебним прописима буде на позицији тужиоца или туженог. Када је у питању стварна легитимација за овај спор (П.4341/2010 – П.1422/2014), овај првостепени привредни суд, налази да првоозначени тужилац стварну (активну) легитимацију није доказао. Наиме...

...када је реч о стварној легитимацији (*legitimitas ad causam*) она представља материјалноправни однос странке према предмету спора. Тужилац је активно легитимисан ако је он носилац права које је предмет спора, а тужени је легитимисан ако на њему лежи обавеза која одговара томе праву. У случају непостојања (недоказаности) било активне, било пасивне легитимације, суд одлучује мериторно и тужбени захтев одбија.

Тужбени захтев првоозначеног тужиоца није основан.

Првоозначени тужилац, по сопственим наводима, поднеском од 05.03.2019. године уређује („прешизира“) тужбени захтев из поднеска од 21.04.2011. године и у ставу 1 тражи да се друготуженом и трећетуженом наложи да солидарно исплате овом тужиоцу износ од 356.021,26 USD са доминилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године до исплате, те износ од од 719.654,00 динара на име трошкова парничног поступка пред београдским привредним судом (П.4391/2015). Инстанциони суд је дао налог да се утврди да ли постоји стварна легитимација Стечајне масе КТИ у стечају. Првостепени суд је пуномоћницима овог тужиоца (Стечајне масе КТИ у стечају) доставио ту одлуку која садржи налог инстанционог суда и позвао их да се на наведену одлуку изјасне, очекујући да ће пуномоћници овог

102

тужиоца из реда адвоката одговорити на наводе и упите стављене у предметној одлуци предлагањем доказа (за накнадно предлагање доказа на релевантне околности био је места, јер је првостепена пресуда укинута, а поступак П.4341/2010 окончан је по одредбама ЗПП-а из 2004. године, а по укидању морао је бити вођен по одредбама ЗПП-а из 2011. године (са важењем од 01.02.2012. године). Као и у поступку до укидања одлуке П.4341/2010 првоозначени тужилац своју активну легитимацију за овај спор доказује позивајући се на друге поступке вођене пред другим судовима и поред указивања инстанционог суда (одлуке Пж.9527/2013 из августа 2014. године и фебруара 2015. године) да је тако нешто неадекватан доказ.

Из стања у списима и достављених аката (потврда) Трговинског суда у Загребу произлази то да је правни претходник првоозначеног тужеоца пролазио три пута кроз поступак стечаја и то први пут – 22.04.1991. године (вођен под уписном ознаком Ст.74/91), други пут – 26.11.1994. године (вођен под уписном ознаком Ст.31/96) и трећи пут – 02.05.2002. године (вођен под уписном ознаком Ст.76/2001). Решењем загребачког Трговинског суда отворен је поступак стечаја, а решењем од 26.09.2008. године овај поступак је закључен, да би решењем од 23.10.2009. године одређен наставак поступка у односу на стечајну масу.

Да би првоозначени тужилац доказао активну легитимацију морао је у овом поступку исправом стечајног повериоца (Стечајне масе КТИ у стечају) или на други начин које је законом прописан као адекватан (а већ је речено да доказивање пресудом/пресудама донетом/-им у неком другом поступку/пред неким другим судом, није адекватно доказивање) доказати да је потраживање које је предмет овог поступка прешло на стечајну масу, односно (прецизније) да то потраживање представља потраживање стечајне масе, као и да су резервисана средства за вођење ове парнице. Такво доказивање у поступку који је вођен под уписном ознаком П.1422/2014 изостало је, па у недостатку доказа о постојању активне легитимације правна последица доношење одбијајуће пресуде.

Надаље, у поступку који је вођен пред београдским Привредним судом под уписном ознаком П.4391/2015 утврђено је основаним потраживање Стечајне масе КТИ у стечају према CONET д.о.о. у стечају на име неусаглашених потраживања, које привредно друштву у стечајном поступку је странка и у овом поступку. Првоозначени тужилац је тужбени захтев поставио према Савку Поњевићу и туженој Банци тако што је као солидарне означио само Поњевића и тужену Банку, а не и првотуженог (CONET д.о.о. у стечају), из чега несумњиво произлази да паралелно (по пресуди П.4391/2015 београдског Привредног суда) потражује износ од првотуженог, а у овом поступку (П.1422/2014) тражи наведене износе само од туженог физичког лица и тужене Банке (друго- и трећеозначеног туженог).

Овај суд, након свестране анализе свих изведених доказа и то сваког доказа засебно, свих доказа заједно и након разматрања резултата целокупног поступка, налази да се овако постављен тужбени захтев у односу на друго- и трећетуженог мора одбити. Наиме, првоозначени тужилац није доказао до нивоа који искључује сваку разумну сумњу које тачно радње друго- и трећетуженог представљају радње злоупотребе друштва за незаконите циљеве или радње којима је располагао имовином друштва, као сопственом, као да привредно друштво не постоји. Наиме, сама чињеница да је имовина друштва (CONET д.о.о. сада у стечају) смањена радњама повезаних лица због чега повериоци не могу да се наплате, не представља основ за примену пробоја правне личности. Дакле, несумњиво утврђење да је уговором о уступању потраживања од 29.12.2006. године између првоозначеног туженог и трећеозначеног туженог (Банке), тужена Банка првотуженом пренела своје потраживање према Панонки из Сомбора на првотуженог који је накнаду за уступљено му потраживање Банке према Панонки из Сомбора платио у ирачким обавезницама (3400 лотова по

1.000 USD лот), као лакше утрживим инструментима плаћања, као и да је то потраживање 31.03.2010. године првотужени пренео на привредно друштво Лучић Пригревица за накнаду од 10.000 евра, а да је потом за три месеца отворен поступак ликвидације првотуженог, не конституише одговорност тужене Банке по основу пробоја правне личности. У том смислу на тужиоцу који указује на пробој правне личности терет је доказивања доложног поступања и зле намере, односно противправног поступања, у смислу одредбе члана 231 став (2) ЗПП-а.

Одговорност друготуженог остала је у поступку након укидања пресуде П.4341/2010 недоказана. Чињеница да је друготужени био ликвидациони управник првотуженог и да је за време док је био на наведеној функцији дошло до смањења имовине првотуженог, не чини га одговорним за накнаду штете повериоцима привредног друштва у поступку ликвидације, па ни додатни извештаји који су тражени у поступку по укидању пресуде П.4341/2010 у смислу подробнијих података о пословима којима је та имовина смањена, не утичу на другачији закључак. Ово отуда што ликвидациони управник не одговара повериоцима ликвидационог дужника (односно члановима друштва, ортацима, акционарима) за било какве губитке привредног друштва, за обавезе или смањење вредности имовине који су настали као резултат доношења савесних и разумних одлука у вези са спровођењем ликвидације привредног друштва. Из норме члана 363 тада важећег Закона о привредним друштвима произлазила би одговорност ликвидационог управника за штету према повериоцима коју је проузроковао у извршењу својих дужности или коју проузрокује својим несавесним одлукама. Чињеница да Савко Поњевић није побијао уговор од 29.12.2006. године као штетан није примењива у ликвидационом поступку, док је за подношење *actio Pauliana* (члан 280 и следећи Закона о облигационим односима) овлашћен сваки од поверилаца који своје доспело потраживање није могао намирити. Исто тако, нема одговорности Савка Поњевића – физичког лица за закључење наведеног уговора о уступању, јер га је закључио у својству законског заступника првоозначеног туженог, а за закључење таквог уговора постојала је одлука скупштине првоозначеног туженог.

Ово су разлози због којих нема места одговорности Савка Поњевића по тужбама тужилаца, док је неоснованост овог тужбеног захтева према туженој Банци, већ претходно образложена.

Тужбени захтев другоозначеног тужиоца (Фарбара д.д. у стечају из Чонопље) није основан.

Међу странкама није спорно да је потраживање овог тужиоца признато у стечајном поступку над првотуженим као стечајно, а не као излучно. Тужбеним захтевом, међутим, од првотуженог овај тужилац тражи излучење обвезница које описује следећом синтагмом: „ISIN код XS0240295575 у износу од 111.137,76 USD“, док се у идућем ставу петита овог тужиоца од друготуженог и трећетуженог тражи да овом тужиоцу исплате вредност тих обвезница, са припадајућим потраживањима.

Ваља уочити да би усвајање и захтева за излучење обвезница из стечајне масе и захтева којим се налаже туженом С. Поњевићу и туженој Банци да исплате овом тужиоцу износ од 111.137,76 USD са припадајућом каматом од 5,9% годишње почев од 01.07.2010. године до исплате у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан исплате, суштински довело до двоструког намирења овог тужиоца, што није дозвољено.

Но, независно од тога, тужени указују на то да овај тужилац није упutio примедбу стечајном управнику у року од 5 дана од достављања обавештења стечајног управника о одбијању излучења (члан 112 Закона о стечају). Насупрот оваквој тврдњи тужених у списима се налази закључак стечајног судије Биљанке Поповић, судије

17.04.2014. године (на страни 1097 списка) којим се одбија примедба тужноца Фарбара а.д. у стечају из Чонопље која је изјављена на обавештење стечајног управника од 16.01.2014. године којим је одбио захтев овог тужноца за излучење обезница ИЦБ ISIN код XS0240295575 у износу од 111.137,76 USD. Тај захтев је очигледно благовремен, јер га стечајни суд (поменути закључком) одбија, а не одбацује га (што би учинио да је неблаговремен). У том смислу било је места постављању таквог захтева у овој парници. Основаност таквог захтева, међутим, друго је питање.

Излучни поверилац је лице које на основу неког стварног или личног права има могућност/право тражити да му се одређена ствар (одређене ствари) издвоје из стечајне масе и предају (члан 50 Закона о стечају). Из наведеног произлази да поверилац који тражи излучење мора доказати да има право на одређеној ствари и да се тако одређена ствар налази у стечајној маси стечајног дужника. У конкретној животној и правној ситуацији претходно описано није случај. Наиме...

...првотужени је примио одређени број обезница ИЦБ за сва лица која су преко њега (његовог претходника) извозила робу за Ирак, а само један део тих обезница налази се у стечајној маси првотуженог. Обезнице ИЦБ, дакле, не гласе на тужноца (Фарбару а.д. у стечају из Чонопље), нити гласе на остала правна лица која су преко првотуженог (његовог правног претходника) извезла робу у Ирак, па нема места тврдњи тужноца да се баш његове обезнице налазе у стечајној маси првотуженог да би, с успехом, могао тражити њихово излучење.

Ценећи да су код образлагања разлога који део тужбеног захтева за пробој правне личности код одлуке о тужбеном захтеву првоозначеног тужноца дати правно ваљани разлози о неоснованости захтева, то се они овде неће понављати.

Тужбени захтев трећезначеног тужноца (Дунав а.д. у стечају из Челарева) није дозвољен у делу у којем се тражи побијање изјаве о пребоју, док у преосталом делу није основан.

Посматрано материјално-правно тужбени захтев овог тужноца састоји се из два дела. Један део тужбеног захтева тиче се усаглашених потраживања по основу извоза робе овог тужноца у Ирак, а други износа на име неусаглашених потраживања на име извоза робе овог тужноца за Ирак.

Суд сматра да је међу странкама неспорно да је овај тужилац имао потраживање према првотуженом на име испоручене робе за Ирак на име усаглашених потраживања, као и да је тужена Банка имала потраживање према овом тужноцу на име одобреног му кредита.

Уговор о уступању потраживања који је предмет поступка (побија се тужбом овог тужноца, а да не би било нејасноћа - ради се о уговору о уступању потраживања закљученом 19.10.2006. године и анексу тог уговора од 30.10.2006. године који су закључени између правног претходника трећетуженог - NLB Continental Bank а.д. из Новог Сада и првоозначеног туженог - друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET д.о.о. (сада у стечају) из Београда чији је предмет пренос потраживања који је трећетужена имала према тужноцу Дунав а.д. у стечају из Челарева у износу од 36.630.543,78 динара на првотуженог) трећетужени је пренео првотуженом потраживање које је имао по основу кредита, да би потом првотужени потраживање које је овај тужилац имао према њему из основа извоза робе у Ирак, пребио са потраживањем које му је пренео трећетужени по основу кредита (који је трећетужени - тј. његов правни претходник, одборио овом тужноцу). Отуда, ваља закључити да је потраживање овог тужноца према првотуженом престало пребијањем. Како предмет побијања може бити само правни посао у смислу члана 103 ЗОО-а, а не

и изјава о пребијању (аргумент из одлуке Пж.9527/2013 од 20.08.2014. године, први пасус на страни 9, поновљено у истој одлуци у пасусу седмом на страни 12), то се тужбени захтев овог тужиоца на име усаглашених потраживања појављује као неоснован.

Побијани уговор о уступању између тужене Банке и првотуженог закључен је у свему сагласно закону. Постоји наиме, јасна разлика између категорије *повезаних лица* у смислу става (24) члана 2 Закона о банкама и *лица повезаних са банком* у смислу става (25) члана 2 истог Закона ком кругу првотужени не припада. Полазећи од ове јасне разлике (јер да разлике нема, ни мисаоно, а ни правно-технички ове две категорије лица не би биле у два одвојена става члана 2 Закона) овај суд је закључио да је смисао цитиране норме члана 38 Закона о банкама да се банка интерно заштити од чланова Управног одбора и чланова банкарске групе, акционара банке и других лица која *лица повезана са банком*, контролишу. То су лица из става (25) члана 2 Закона о банкама. С тим у вези члан 38 Закона о банкама као услов прописује услов пуноважности правних послова писмено одобрење банке за закључење правног посла, како би се банка заштитила од *лица повезаних са њом*.

Констатација суда да првотужени не припада категорији лица из става 25 члана 2 Закона о банкама темељи се на томе да: 1/ првотужени није члан банкарске групе којој припада тужена Банка, 2/ првотужени није члан ни Управног, а ни Извршног одбора тужене Банке, нити је са лицима који су чланови ових органа тужене Банке у вези, 3/ првотужени нема учешће/акције у туженој Банци и 4/ не контролише ни једно од лица која су наведена у претходним тачкама (од 1/ до 3/).

Инстанциони суд је упутио на сагледавање предметног уговора са аспекта Закона о банкама и аспекта уговора о комисиону. Питање наведеног уговора са аспекта Закона о банкама претходно је образложено. Са аспекта уговора о комисиону суштински поставило се питање да ли хартије од вредности које је од ИЦБ добио првотужени представљају средство обезбеђења потраживања комисионара према комитенту. Ово отуда што однос између овог тужиоца и првотуженог по својој суштини представља однос налогодавца - тужилац Дунав а.д. у стечају из Челарева и комисионара - првоозначеног туженог, тј. његовог правног претходника (овај однос обично се назива „унутрашњим односом код уговора о (продајном) комисиону“ – за разлику од „спољашњег“ – однос комисионара и комитента (купца) из уговора о (продајном) комисиону).

За овај првостепени привредни суд нема сумње да је првотужени имао заложно право на ономе што је за рачун комитента – тужиоца Дунав а.д. у стечају из Челарева наплатио од ИЦБ, на хартијама од вредности о којима је и овде реч. Наиме, деловање у своје име, а за рачун налогодавца често од комисионара захтева одређено кредитирање налогодавца (израз „кредитирање“ треба схватити у најширем смислу речи, а не уско, у смислу некаквог уговора о кредиту). Комисионар из продајног комисиона могао би бити изложен издацима код пријема, чувања и/или превоза робе. Отуда, дакле, постоји потреба за извесним гаранцијама које би осигурале накнаду трошкова и аванса од стране налогодавца. Без тих гаранција комисионар би ризиковао да западне у финансијске неприлике, док би сам уговор о комисиону изгубио у брзини, сигурности и континуитету, па се нека средства обезбеђења показују не само као опортунa, већ и неопходна, јер је немогуће захтевати од комисионара да у сваком случају (па чак код поновљене сарадње са неким налогодавцем) проверава налогодавчеву солвентност. Отуда, дакле, нема места да се у овом делу обезбеђења потраживања комисионара према налогодавцу примењују општа правила уговора о налогу, јер природа иступања комисионара, његово ангажовање у интересу комитента заслужује ефикасније средство обезбеђења, а то је овде заложно право комисионара на стварима које је добио за свог налогодавца. Отуда је, дакле, првотуженом, поред

ретенције на ономе што је добио за свог налогодавца, припадала могућност, да се пре осталих поверилаца налогодавца (Дунав а.д. у стечају из Челарева) наплати из вредности које је за њега (свог налогодавца – Дунав а.д. у стечају) добио. Услов је да је имао државину тих средстава/вредности, а предмет овог обезбеђења залогом могу бити покретне ствари, па и хартије од вредности (осим оних које гласе на име).

Ценећи претходно изнето и са аспекта уговора о комисиону, није било сметњи да првотужени пребије потраживање које је тужилац Дунав а.д. у стечају из Челарева, имао према њему са основа извоза робе овог тужиоца у Ирак са потраживањем које му је уступила тужена Банка, па како хартије од вредности – обвезнице ИЦБ нису гласиле на име овог тужиоца (као што је објашњено у разлозима пресуде који се тичу захтева Фарбаре а.д. у стечају из Чонопље), то треба закључити да потраживање овог тужиоца на име ефеката које је првотужени прибавио од ИЦБ не припада потраживањима из члана 341 ЗОО-а.

Разлози због којих је тужбеном захтеву овог тужиоца према друготуженом и трећетуженом нема места са основа пробоја правне личности, већ су дати на месту разлога ове пресуде који се односе на првотуженог, па се овде неће посебно донављати.

Тужбени захтев овог тужиоца на име неусаглашених потраживања такође се појављује као неоснован. Наиме, да би успео са тужбеним захтевом који се односи на неусаглашена потраживања, овај тужилац требало је да докаже: да је у Ирак извезена роба која није била предмет усаглашавања, да је првотужени и такво потраживање наплатио, да постоји група чепажња или кривица првотуженог за износ неусаглашених потраживања, да предметно потраживање није застарело, коначно и висину тог потраживања.

Доказивање претходно наведених правно-производних чињеница, и з о с т а л о је,

Тужилац је требало да докаже коју тачно његову робу је првотужени (тј. његов правни претходник) извезао у Ирак, када је, како и у ком износу ову робу наплатио.

Тужилац није доказао грубу непажњу или кривицу првотуженог за износ неусаглашених потраживања. Наиме, првотужени је у условима нових власти у Републици Ирак и постигнутом договору између Републике Србије и Републике Ирак сазнао када је договор већ био постигнут – усаглашен износ потраживања – 28.12.2005. године по пријему дописа YUBMES банке а.д. из Београда којим је обавештен о томе да је одржан састанак у Удружењу банака Србије и да је одлучено да се аранжман са Републиком Ирак прихвати, да је YUBMES банка а.д. из Београда благовремено пријавила потраживања до 14.02.2005. године и то на основу укупног промета и стања на рачунима Југобанке д.д. код ИЦБ, будући да непосредан пословни однос извозника (извозник је према Ираку био првотужени) са ирачким партнерима више не представља основ доказивања и наплате потраживања, да из понуде нових власти у Ираку јасно произлази да ће за случај исприхватања описаног аранжмана Ирак онемогућити сваки други вид наплате потраживања, укључујући и активирање института застарелости, као и да се сва евентуално неусаглашена потраживања сматрају отписаним и да се потраживања пријављују само по основу салда потраживања Југобанке д.д. код ИЦБ.

Овакво утврђење несумњиво указује на то која потраживања (само усаглашена) су нове власти Републике Ирак признавале. Отуда се до нивоа потребног за пресуђење као у изреци закључује да првотужени није могао утицати на то да Република Ирак призна и неусаглашена потраживања. Ово и стога што првотужени није имао инструменте којима би могао утицати која потраживања ће бити евидентирана на

рачунима Југобанке које је водила ИЦБ. Наиме...

...спољнотрговинско пословање између Југославије и Ирака регулисано је Споразумом о зајму између Влада Југославије и Ирака из 1980. године (закључен 09.10.1980. године – ратификован 30.10.1980. године – објављен у Службеном листу СФРЈ – међународни уговори од 10.11.1980. године). Споразум је закључен због финансијских проблема Републике Ирак и Споразум је регулисао услове наплате југословенских потраживања, а Југобанка је одређена као банка која ће наведени посао сервисирати.

Овим поводом закључен је, с краја јануара 1984. године банкарски аранжман између Југобанке и ИЦБ како би се регулисало пословање поменуте две банке у вези са извозним пословима, прописана банкарска техника у циљу реализације посла. По основу овог аранжмана је извезена предметна роба, а аранжман је регулисао међусобну доставу документације и евиденцију југословенских потраживања на рачунима Југобанке код ИЦБ. Природа међународних плаћања подразумева и то да код плаћања акредитивом страног купца ИЦБ је достављала документацију Југобанци и потом је ИЦБ водила евиденцију о свим увозно-извозним пословима и евидентирала их на рачунима Југобанке који су били отворени код ИЦБ. Роба за коју тужилац тражи исплату у облицима ИЦБ извезена је 1989. године, а нешто више од пола године касније почео је Први заливски рат – августа 1990. године. Ваља закључити да је ИЦБ (због тога рата) пропустила да спроведе прописану процедуру и евидентира предметна (означена као неусаглашена) потраживања на рачунима Југобанке које је водила. На наведене пропусте ИЦБ првотужени није могао утицати. Отуда му се „неусаглашена потраживања“ и не могу с основом уписати у пропусте за које одговара према свом налогодавцу или налогодавцима.

Ценећи изнети правни став који се тиче одлуке по захтеву за утврђење потраживања у иностраној валути, идентични разлози, овај суд налази, примењиви су и у делу који се односи на утврђење, како се наводи идентичног потраживања исказаног у динарима, па се стога, неће понављати.

Основано се истиче и приговор застарелости потраживања. Наиме, потраживање овог тужиоца према првотуженом доспело је две године по извозу робе, дакле 1993. године. Између тужиоца и првотуженог закључен је уговор о промету роба и услуга (уговор о комисиону) који представља именовани уговор из Закона о облигационим односима. Према члану 374 ЗОО-а потраживања из уговора о промету роба и услуга застаревају за три године. Ценећи да је потраживање доспело 1993. године, а да је тужба поднета 2010. године, трогодишњи застарни рок је истекао. Међународне санкције уведене Републици Ирак нису биле препрека тужиоцу да пред домаћим судом покрене поступке ради наплате потраживања, тим пре је овај тужилац привредио друштво домицилирано у Републици Србији, баш као и првотужени, па ни ратна догађања на територији бивше Југославије овог тужиоца нису могла спречити да пред надлежним судом поставе питање потраживања поводом робе извезене у Ирак.

У делу који се односи на оглашавање ништавим изјаве о пребијању, тужба није дозвољена. Наиме, оглашавати се ништавим може само уговор (правни посао), а не и изјава о пребоју, па је у том делу тужба овог тужиоца (Дунав а.д. у стечају из Челарева) недозвољена. Стога је у делу у којем тужба није дозвољена, ову требало одбацити, због чега је одлучено као у изреци под (1).

Ово су разлози за одбијање тужбеног захтева тужиоца Дунав а.д. у стечају из Челарева.

Суд није саслушао Александра Дејановића на околност доношења одлуке Скупштине

првоозначеног туженог, ни одредио вештачење на околност спровођења компензације између право- и трећетуженог у односу на потраживање тужене Банке према Дунаву а.д. (сада у стечају) из Челарева, с обзиром на то да у рачунском и књиговодственом смислу тужиоци нису оспоравали да је она извршена у пословним књигама првотуженог, већ су указали да они споре саму могућност и правни основ компензације, па је стога суд нашао да како саслушање сведока Дејановића, тако и предложено вештачење нису од значаја за правилно и законито пресуђење у овом поступку, а довели би до његовог, неоснованог продужења.

Ценећи стање у списима и степен расправљености тужбеног захтева, као и дужину трајања поступка одбијен је предлог тужене банке да се рочиште од 08.04.2019. године одложи.

Одлука о трошковима поступка заснива се на одредбама става (1) члана 153, чланова 154 и 163 ЗПП-а, па су тужиоци солидарно дужни накнадити трећетуженом трошкове поступка који се односе на заступање на двадесет два (22) одржана рочишта по 63.400,00 динара и дванаест (12) неодржаних рочишта по 33.200,00 динара, састав осамнаест (18) образложених поднесака по 61.900,00 динара, састава жалбе против пресуде П.4341/2010 у износу од 123.800,00 динара, таксе на одговор на тужбу у износу од 195.000,00 динара, жалбу против пресуде П.4341/2010 у износу од 390.000,00 динара а првотуженом солидарно накнадити трошкове који се односе на заступање на двадесет два (22) рочишта по 63.400,00 динара и дванаест (12) неодржаних рочишта по 33.200,00 динара, трошкове састава двадесет осам (28) поднесака по 61.900,00 динара, састава жалбе против пресуде П.4341/2010 у износу од 123.800,00 динара, таксе на одговор на тужбу у износу од 195.000,00 динара и таксу на жалбу против пресуде П.4341/2010 у износу од 390.000,00 динара, који трошкови су, по мишљењу суда, учињени нужно и оправдано, те су, опредељени трошковником пуномоћника тужених, они и обрачунати у складу са важећом адвокатском тарифом и Законом о судским таксама.

Судија:

Владимир Нистић, с. р.
Тачност отиска потврђује:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од достављања, Привредном апелационом суду у Београду, путем овог Суда.